# KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) Nr. 471/2014

## af 13. maj 2014

## om indførelse af en endelig udligningstold på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 597/2009 af 11. juni 2009 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]), særlig artikel 15, og

ud fra følgende betragtninger:

### A. PROCEDURE

#### 1. Indledning

(1) Den 27. april 2013 offentliggjorde Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) en meddelelse (»indledningsmeddelelsen«) ([2]) i *Den Europæiske Unions Tidende* om indledningen af en antisubsidieprocedure vedrørende importen til Den Europæiske Union af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (»Kina«).

(2) Undersøgelsen blev indledt af Kommissionen på grundlag af en klage indgivet den 14. marts 2013 af EU ProSun Glass (»klageren«) på vegne af producenter, der tegner sig for over 25 % af den samlede EU-produktion af solcelleglas. Klagen indeholdt umiddelbare beviser for, at der fandt subsidiering sted af solcelleglas, og for væsentlig skade som følge heraf, hvilket Kommissionen anså for tilstrækkeligt til at berettige indledningen af en undersøgelse.

(3) I overensstemmelse med artikel 10, stk. 7, i forordning (EF) nr. 597/2009 (»grundforordningen«) underrettede Kommissionen før indledningen af proceduren Folkerepublikken Kinas regering (»den kinesiske regering«) om, at den havde modtaget en behørigt dokumenteret klage med påstand om, at subsidieret import af solcelleglas med oprindelse i Kina forvoldte EU-erhvervsgrenen væsentlig skade. Kommissionen indbød den kinesiske regering til konsultationer med henblik på at klarlægge situationen med hensyn til klagens indhold og nå til en gensidigt tilfredsstillende løsning.

(4) Den kinesiske regering tog imod tilbuddet om konsultationer, som efterfølgende blev gennemført. Det lykkedes ikke at nå frem til en gensidigt tilfredsstillende løsning under konsultationerne. Kommissionen noterede sig imidlertid de bemærkninger, der blev fremsat af den kinesiske regering vedrørende de ordninger, som er opført i klagen. Efter konsultationerne fremsendte den kinesiske regering en række indlæg.

#### 2. Sideløbende antidumpingprocedure

(5) Den 28. februar 2013 offentliggjorde Kommissionen en meddelelse i *Den Europæiske Unions Tidende* ([3]) om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Unionen af solcelleglas med oprindelse i Kina.

(6) Den 27. november 2013 indførte Kommissionen en midlertidig antidumpingtold på importen af solcelleglas med oprindelse i Kina ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1205/2013 ([4]).

(7) Skadesanalysen i denne antisubsidieundersøgelse og den sideløbende antidumpingundersøgelse bygger på samme definition af EU-erhvervsgrenen, de samme repræsentative EU-producenter og den samme undersøgelsesperiode og førte til identiske konklusioner, medmindre andet er angivet. Dette blev fundet hensigtsmæssigt for at ensarte skadesanalysen og nå frem til konsekvente konklusioner i begge procedurer. Derfor blev de bemærkninger om skadesaspekter, der blev fremsat i en af disse procedurer, taget i betragtning i begge procedurer.

([1]) EUT L 188 af 18.7.2009, s. 93.
([2]) EUT C 122 af 27.4.2013, s. 24.
([3]) EUT C 58 af 28.2.2013, s. 6, og berigtigelse offentliggjort i EUT C 94 af 3.4.2013, s. 11.
([4]) Kommissionens forordning (EU) nr. 1205/2013 af 26. november 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (EUT L 316 af 27.11.2013, s. 8).

3. **Parter, som er berørt af proceduren**

(8) Kommissionen underrettede officielt klagerne, de øvrige kendte EU-producenter, de kendte eksporterende producenter i Kina, de importører, leverandører, forhandlere, brugere og sammenslutninger, som, den vidste, var berørt af proceduren, samt de kinesiske myndigheder om indledningen af undersøgelsen. I indledningsmeddelelsen blev alle parter, der var berørt af undersøgelsen, opfordret til at kontakte Kommissionen og give sig til kende.

(9) De interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og anmode om at blive hørt mundtligt inden for den frist, der er fastsat i indledningsmeddelelsen.

(10) Klagerne, de eksporterende producenter i Kina, importørerne og de kinesiske myndigheder fremsatte deres synspunkter. Alle interesserede parter, der anmodede herom og påviste, at der var særlige grunde til, at de burde høres, blev hørt.

3.1. *Stikprøveudtagning*

(11) Kommissionen meddelte i indledningsmeddelelsen, at den måske ville begrænse antallet af eksporterende producenter i Kina, ikke forretningsmæssigt forbundne importører og EU-producenter, der ville blive undersøgt, til et rimeligt antal ved at udtage en stikprøve i overensstemmelse med grundforordningens artikel 27.

3.2. *Stikprøveudtagning af EU-producenter*

(12) Kommissionen udtog en stikprøve på fem virksomheder ud af de otte producenter, der gav sig til kende, på grundlag af den største repræsentative salgsmængde af samme vare i undersøgelsesperioden (»UP«).

(13) Efter kontrolbesøgene besluttede Kommissionen at udelade en af de fem virksomheder i stikprøven, da denne virksomhed blev anset for ikke at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen, fordi den som den eneste af de otte producenter, der gav sig til kende, befandt sig i en opstartsfase. Derfor var der ifølge Kommissionen en risiko for, at skadesindikatorerne, især rentabiliteten, ikke ville have givet et rimeligt billede af EU-erhvervsgrenens situation, hvis den blev inddraget.

(14) Derfor kom den endelige stikprøve til at bestå af fire EU-producenter. Deres produktion tegnede sig for 79 % af EU-erhvervsgrenens salg på EU-markedet i UP. Stikprøven blev derfor anset for at være repræsentativ for EU-erhvervsgrenen.

(15) Tre EU-producenter anmodede i henhold til grundforordningens artikel 29 om, at deres identitet forblev fortrolig. De hævdede, at fremlæggelse af oplysninger om deres identitet kunne føre til en risiko for omfattende negative konsekvenser for deres erhvervsaktiviteter. Kommissionen undersøgte begrundelserne og accepterede deres anmodning. I betragtning af det begrænsede antal producenter i Unionen blev der ikke oplyst andre navne i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger, da dette ville gøre det muligt at identificere de virksomheder, der anmodede om anonymitet.

(16) Identiteten på virksomheden Interfloat Corporation/GMB Glasmanufaktur Brandenburg GmbH (»GMB/IF«) var dog allerede offentligt kendt, da den havde erklæret, at den er en af de virksomheder, der støtter klagen. Virksomheden blev derfor nævnt i dokumentet med den generelle fremlæggelse af oplysninger.

(17) I den ikke fortrolige udgave af sine bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger nævnte klageren tre EU-producenter, der havde indstillet deres virksomhed (Guardian, AGC og Centrosolar Glass), og en fjerde virksomhed, som havde nedbragt sin produktion betydeligt (Saint Gobain).

3.3. *Stikprøveudtagning af eksporterende producenter i Kina*

(18) I indledningsmeddelelsen blev alle eksporterende producenter i Kina anmodet om at give sig til kende over for Kommissionen og afgive de oplysninger, der blev anmodet om i indledningsmeddelelsen, inden for en bestemt frist.

(19) Ni eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter indsendte de ønskede oplysninger og indvilligede i at indgå i stikprøven. De samarbejdsvillige virksomheder dækkede næsten 100 % af den indberettede eksport af solcelleglas til Unionen i 2012.

(20) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27 udtog Kommissionen en stikprøve på fire eksporterende producenter eller grupper af eksporterende producenter ud fra den største repræsentative eksportmængde af den pågældende vare, som med rimelighed kunne undersøges inden for den tid, der var til rådighed. Stikprøven tegnede sig for 76 % af den samlede eksportmængde til Unionen af den pågældende vare i UP.

(21) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 27, stk. 2, underrettede Kommissionen alle interesserede parter i stikprøven, og de blev opfordret til at fremsætte bemærkninger. Der blev ikke modtaget nogen bemærkninger.

3.4. *Individuel undersøgelse*

(22) Ingen eksporterende producent i Kina anmodede om individuel undersøgelse, jf. grundforordningens artikel 27, stk. 3.

3.5. *Stikprøveudtagning af ikke forretningsmæssigt forbundne importører og brugere*

(23) Fire ikke forretningsmæssigt forbundne importører udfyldte det stikprøveskema, som var vedlagt indledningsmeddelelsen, og der var to importører og tolv brugere, der besvarede spørgeskemaet. I betragtning af det lave antal samarbejdsvillige importører blev stikprøveudtagning ikke nødvendig.

4. **Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg**

(24) Der blev sendt spørgeskemaer til den kinesiske regering og til de eksporterende producenter i stikprøven, til EU-producenterne i stikprøven, til alle de importører, der havde givet sig til kende, og til alle de brugere, der havde givet sig til kende. Den kinesiske regering fik også tilsendt et tillæg til det spørgeskema, de fik tilsendt, og blev anmodet om at videresende det til statsejede forretningsbanker (state-owned commercial banks — SOCB) i Kina, som havde lånt midler til virksomhederne i stikprøven i UP. Den kinesiske regering erklærede, at den havde videresendt tillægget til de berørte banker, men at den ikke havde modtaget nogen svar.

(25) Der blev modtaget spørgeskemabesvarelser fra de fire kinesiske eksporterende producenter i stikprøven, alle stikprøveudvalgte EU-producenter, to ikke forretningsmæssigt forbundne EU-importører og 12 brugere.

(26) Kommissionen indhentede og efterprøvede alle de oplysninger, der blev indsendt af de interesserede parter, og som den anså for nødvendige for en endelig fastlæggelse af subsidiering, deraf følgende skade og Unionens interesser. Der blev aflagt følgende kontrolbesøg hos:

a) Eksporterende producenter i Kina:

— Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd Flat Solar Glass Group Co., Ltd Shanghai Flat Glass Co., Ltd Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd. (»Flat Solar Group«)

— Henan Yuhua Photovoltaic New Material Co., Ltd

— Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd. (»Xinyi PV«)

b) Den kinesiske regering:

— Det kinesiske handelsministerium, Beijing

— China Banking Regulatory Commission, Beijing

c) EU-producenter:

— GMB/IF, Tyskland

— [Fortrolig]

— [Fortrolig]

— [Fortrolig]

— [Fortrolig]

d) Ikke forretningsmæssigt forbundne importører:

— Vetrad NV, Nederlandene

e) Brugere:

— Sunerg Solar SRL, Italien

— Viessmann Faulquemont SAS, Frankrig.

(27) Alle interesserede parter fik tilsendt et dokument med fremlæggelse af oplysninger, som indeholdt de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, på grundlag af hvilke Kommissionen foreslog at indføre udligningstold på solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Alle parter blev underrettet om den frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger til fremlæggelsen af oplysninger.

(28) De indkomne bemærkninger fra de interesserede parter blev gennemgået og taget i betragtning, når dette var relevant.

(29) Den kinesiske regering hævdede, at dette dokument med fremlæggelse af oplysninger ikke opfyldte de standarder, der er fastlagt i artikel 22, stk. 3 og 5, i SCM-aftalen, da det ikke indeholdt tilstrækkeligt detaljerede oplysninger om undersøgelsesmyndighedens konklusioner. Den kinesiske regering gav imidlertid ikke noget konkret eksempel herpå. Kommissionen har gennemgået dokumentet nøje og er af den opfattelse, at dokumentet indeholder tilstrækkelige oplysninger til, at den kinesiske regering kan udøve sin ret til forsvar.

(30) Visse oplysninger kunne ikke indgå i fremlæggelsen af oplysninger, da det var fortrolige forretningsoplysninger, og de blev kun givet til de berørte stikprøveudvalgte eksporterende producenter. De eksporterende producenter i stikprøven fik tilsendt en fortrolig specifik fremlæggelse af oplysninger med beregninger og oplysninger om hver enkelt ordning og udligningsberettiget fordel og fik 25 dage til at fremsætte bemærkninger.

### 5. **Undersøgelsesperiode**

(31) Undersøgelsen af subsidiering og skade omfattede perioden fra 1. januar 2012 til 31. december 2012 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Undersøgelsen af udviklingstendenser af relevans for vurderingen af skade omfattede perioden fra 1. januar 2009 til udgangen af UP (»den betragtede periode«).

## B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE OG SAMME VARE**

### 1. **Den pågældende vare**

(32) Den undersøgte vare er solcelleglas bestående af hærdet planglas af natronkalk med et jernindhold på under 300 ppm, en soltransmission på over 88 % (målt i henhold til AM1,5 300-2 500 nm), en varmebestandighed på indtil 250 °C (målt i henhold til EN 12150), en temperatursvingningsmodstand på Δ 150K (målt i henhold til EN 12150) og en mekanisk modstandsdygtighed på 90 $N/mm^2$ eller mere (målt i henhold til EN 1288-3) (»den pågældende vare«, såkaldt »solcelleglas«). Den pågældende vare er i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7007 19 80.

### 2. **Samme vare**

(33) Undersøgelsen har vist, at den pågældende vare, den vare, der fremstilles og sælges på hjemmemarkedet i Kina, og den vare, der fremstilles og sælges i Unionen af EU-erhvervsgrenen, har samme grundlæggende fysiske, kemiske og tekniske egenskaber og anvendelsesformål. De betragtes derfor som identiske, jf. grundforordningens artikel 2, litra c).

### 3. **Varedækning**

(34) En ikke forretningsmæssigt forbundet importør anmodede om, at gartnerglas til drivhuse holdes uden for undersøgelsen, og hævdede, at der til drivhuse anvendes mange forskellige størrelser glas, hvorimod solcelleglas kun produceres i bestemte størrelser. Importøren fremlagde også et certifikat, der viste, at en del af virksomhedens import bestod af glas med et jernindhold på over 300 ppm. Som følge heraf falder denne import uden for varedækningen. For så vidt angår den resterende del af virksomhedens import, er Kommissionen af den opfattelse, at trods forskellen i størrelse kan disse glasplader også anvendes som solcelleglas. For at omgå tolden kunne importører f.eks. bestille større glasplader, end de behøver, og dernæst skære glasset til i Unionen. Derfor er gartnerglas med et jernindhold på under 300 ppm omfattet af varedækningen for den pågældende vare.

(35) En anden ikke forretningsmæssigt forbundet importør hævdede, at det møbelglas, som denne importerer (og som anvendes til glashylder, panelfyldninger, bordplader, skydedørspaneler, varer til overpaneler mv.), har de samme eller næsten de samme tekniske egenskaber som solcelleglas, men anmodede om, at det blev holdt uden for undersøgelsens varedækning, da det har et andet endeligt anvendelsesformål.

(36) Ud fra den forelagte dokumentation lader hovedparten af det glas, som denne ikke forretningsmæssigt forbundne importør importerer, imidlertid ikke til at have alle de samme tekniske egenskaber som solcelleglas, jf. ovenfor. Navnlig har seks typer af importeret glas et jernindhold på langt over 300 ppm, mens en type af importeret glas har et jernindhold på under 300 ppm, men dens soltransmission er betydeligt lavere end det minimum på 88 %, der skal opfyldes, for at glasset kan defineres som solcelleglas.

(37) Importøren hævdede, at selv om disse typer glas ikke opfylder en af de tekniske egenskaber ved solcelleglas som beskrevet ovenfor, opfylder de den primære klassifikation for solcelleglas, dvs. »hærdet planglas af natronkalk«. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at kun de glastyper, der opfylder alle de tekniske egenskaber ved solcelleglas, falder ind under undersøgelsens varedækning. Derfor falder alle ovennævnte glastyper, som importeres af nævnte importør, uden for varedækningen i denne undersøgelse.

(38) Af hensyn til retssikkerheden bør det gøres klart, at enhver type gartnerglas og møbelglas, som opfylder de tekniske egenskaber, der er fastlagt i betragtning 32, er omfattet af varedækningen for den pågældende vare, da de kan anvendes som solcelleglas.

(39) Efter fremlæggelsen af oplysninger gjorde samme importør gældende, at eftersom solcelleglas, der også kan anvendes som møbelglas, ikke var udelukket fra varedækningen, medfører dette administrative byrder og forsinkelser for virksomhederne. Dette skyldes angiveligt, at virksomhederne er forpligtet til at sende prøvningsrapporter til toldmyndighederne i Unionen, hver gang toldmyndighederne er i tvivl om, hvorvidt de importerede varer er omfattet af foranstaltningerne.

(40) Kommissionen mener, at disse typer glas ikke bør udelukkes fra undersøgelsens varedækning, fordi solcelleglas potentielt kan anvendes som gartnerglas og møbelglas. For at sikre tilstrækkelig beskyttelse af EU-erhvervsgrenen mod de skadelige virkninger af subsidier, der udlignes, bør smuthuller, der kan muliggøre omgåelse, undgås. Den positive virkning af tilstrækkelig beskyttelse opvejer de negative virkninger af den yderligere administrative byrde, som den berørte importør angiveligt blev pålagt.

(41) Samme importør hævdede også, at floatglas bør udelukkes fra varedækningen, da det har en anderledes produktionsproces end valset glas, som importøren opfatter som den eneste type solcelleglas. Importøren hævdede, at møbelvarer af floatglas ikke kan anvendes som solcelleglas og derfor bør udelukkes fra varedækningen i undersøgelsen. Floatglas kan imidlertid ikke udelukkes fra varedækningen i undersøgelsen, da det opfylder alle de tekniske egenskaber, der er fastlagt ovenfor. Fortrolige dokumenter modtaget fra interesserede parter i løbet af undersøgelsen har vist, at floatglas kan anvendes som solcelleglas, og at det produceres af både EU-erhvervsgrenen og de kinesiske eksportører. Dette bekræftes af offentligt tilgængelige oplysninger på internettet ([1]). Floatglas er derfor fortsat omfattet af undersøgelsens varedækning.

## C. **SUBSIDIE**

### 1. **Indledning**

(42) Klageren hævdede, at Kina subsidierer sin solcelleglasindustri. Klagen indeholder umiddelbare beviser for flere subsidiepraksisser i både lovgivning og en række politik- og planlægningsdokumenter, som udgør grundlaget for statsstøtte til sektoren.

(43) Kommissionen gennemgik og analyserede de dokumenter, der var nævnt i klagen, og de yderligere dokumenter, som blev indsendt af den kinesiske regering og af stikprøveudvalgte eksporterende producenter i forbindelse med undersøgelsen, og konstaterede, at mange af disse dokumenter viser, at solcelleglasindustrien i Kina får præferencebehandling på mange områder.

(44) Den kinesiske regering har placeret solcelleglasindustrien blandt »nøgleindustrierne« i den 12. femårsplan ([2]). Den kinesiske regering har også fremlagt et særligt politikpapir, »*The 12th Five Year Plan for the Solar Photovoltaic Industry*«. Heri udpeges glas som et vigtigt hjælpemateriale til solcelleindustrien, hvortil indenlandsk produktion er påkrævet. Ifølge planen skal regeringen støtte industriel udvikling og teknologisk innovation og tiltrække midler til industrien.

(45) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens henvisning til den 12. femårsplan i forbindelse med solcelleglas. Dette blev afvist, da solcelleglas udtrykkeligt er nævnt i planen i kapitel 9, kolonne 6, under »Key fields of development of manufacturing«. Den kinesiske regerings prioriteter for den periode, der er omfattet af den 12. femårsplan, fremgår klart, og en af disse prioriteter er fremstillingen af solcelleglas.

(46) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens fortolkning af »12th Five Year Plan for the Solar Photovoltaic Industry« og lod forstå, at den ikke var enig i Kommissionens konklusioner. Dette blev imidlertid afvist, da det klart er i strid med oplysninger fra andre kinesiske regeringsmyndigheder. Under besøget hos den kinesiske regering forklarede ministeriet for industri og informationsteknologi selv, at solcelleglas er omfattet af denne plan, som fokuserer stærkt på at forbedre kvaliteten, da kvalitetssolcelleglas er af afgørende betydning for at fremme solcelleindustrien.

([1]) http://www.fsolar.de/cms/fileadmin/user_upload/Bilder/PVSEC_2013/Presse_Information_EU_PVSEC_2013_Paris_ENG.pdf
([2]) Kapitel 9 i den 12. femårsplan: »*Focus on the development of photovoltaic glass, ultra-thin substrate glass … and other new materials*«.

(47) Betydningen af innovation og nye materialer i almindelighed fremgår af »*12th Five Year Industrial Technology Innovation Programme*« ([1]), der har til formål at gennemføre femårsplanen, og også af »*Long term Science and Technology Development Plan*« ([2]). Den stærke fokus på teknologisk innovation omfatter udvikling af nye materialer. I den forbindelse er der også en specifik henvisning til solcelleglas.

(48) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens konklusioner og sagde, at solcelleglas ikke var nævnt i nogen af disse dokumenter. Kommissionen bemærker, at begge disse dokumenter har til formål at yde særlig støtte til højteknologiske virksomheder, jf. betragtning 401 og 402 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 ([3]) (»solpanelforordningen«), hvor de samme argumenter blev fremført af den kinesiske regering. Begge dokumenter gennemfører den 12. femårsplan og planen for solcelleindustrien og bistår højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi, som omfatter mange solcelleglasfabrikanter.

(49) Af »*Decision No 40 of the State Council on Promulgating and Implementing the »Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment*«« (som sammen med de vedhæftede »Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment« benævnes »afgørelse nr. 40«) fremgår det, at den kinesiske regering aktivt vil støtte udviklingen af sektoren for ny energi og fremme udviklingen af solenergi ([4]); den pålægger alle finansieringsinstitutter kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter (den kategori, hvortil solcelleprojekterne hører); og den lover gennemførelse af »*other preferential policies on the encouraged projects*« ([5]).

(50) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens fortolkning af både artikel 5 og artikel 17 i »Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment«. Den kinesiske regering hævdede, at solcelleglas ikke er nævnt i artikel 5. Da fremme af solenergi, hvortil der kræves solcelleglas, imidlertid er nævnt heri, mener Kommissionen, at dette omfatter solcelleglas som led i de midlertidige bestemmelser.

(51) Den kinesiske regering anfægtede dernæst Kommissionens opfattelse af artikel 17, hvoraf det ganske vist fremgår, at det kun er tilskyndede erhvervsgrene, der bør modtage kreditstøtte, men ifølge hvilken dette bør ske »ifølge kreditprincipperne« snarere end på et præferencegrundlag.

(52) Der blev ikke i forbindelse med kontrolbesøget hos virksomhederne i stikprøven eller under besøget hos den kinesiske regering fundet dokumentation for, at denne bestemmelse var overholdt. De berørte banker var ikke samarbejdsvillige i forbindelse med undersøgelsen med henblik på at efterprøve denne bestemmelse. Undersøgelsen har faktisk vist, at visse virksomheder nyder godt af præferencelånepolitikkerne. Kommissionen afviser derfor den kinesiske regerings påstand om, at udlån til solcelleglasindustrien skete »ifølge kreditprincipperne«. Det vigtigste er fortsat, at alle finansieringsinstitutter skal yde kredit til tilskyndede erhvervsgrene, og fremstilling af solcelleglas er omfattet heraf, og at den støtte faktisk ydes på præferencevilkår.

(53) I 2011 gav National Development and Reform Commission statsrådet en henstilling om at revidere programmet i afgørelse nr. 40. Statsrådet udstedte »*Decision No. 9 of the State Council on Promulgating and Implementing the Guidance Catalogue for the Industrial Structure Adjustment*« (»afgørelse nr. 9«). I dette dokument tilskyndes den kinesiske regering og offentlige organer til at »styre udviklingen i relevante virksomheder og fremme opgradering af den industrielle struktur.« Punkt 12, stk. 2, i afgørelse nr. 9 omhandler specifikt tilskyndelse til fremstilling af »ultra-clear float glass for solar energy industry«.

(54) De nationale retningslinjer for mellem- og langsigtet videnskabelig og teknologisk udvikling (2006–2020) (The National Outline for the Medium and Long-term Science and Technology Development (2006–2020)) vedtaget af

([1]) Udstedt af ministeriet for industri og informationsteknologi for perioden 2011-2015.
([2]) Udstedt af det kinesiske statsråd for perioden 2006-2020.
([3]) Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1239/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325 af 5.12.2013, s. 66).
([4]) Kapitel II, artikel 5, i Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment.
([5]) Kapitel III, artikel 17, i Temporary Provisions on Promoting the Industrial Structure Adjustment.

den kinesiske regering giver tilsagn om at »*give førsteprioritet til politikfinansiering*«, »*tilskynde finansieringsinstitutterne til at yde præferencekreditstøtte til store nationale videnskabelige og teknologiske industrialiseringsprojekter*«, »*tilskynde finansieringsinstitutterne til at forbedre og styrke de finansielle tjenester til højteknologiske virksomheder*« og »*gennemføre præferencebeskatningspolitikker til fremme af udviklingen i højteknologiske virksomheder*«.

(55) Solcelleglasproduktion falder ind under beskrivelsen af en højteknologisk virksomhed, hvilket fremgår af antallet af producenter med status af højteknologisk virksomhed og virksomhed, der anvender ny teknologi, og er en ny erhvervsgren både i Kina og i Unionen. I den sammenhæng påpeger Kommissionen også, at en af virksomhederne i stikprøven modtog et særligt tilskud fra National Development and Reform Commission (»NDRC«) for at belønne den for sin innovation inden for solcelleglas, hvilket klart viser den kinesiske regerings interesse i denne højteknologiske sektor.

(56) Klageren har gjort gældende, at de påståede subsidier består af de ordninger, der er opført i afdeling C.2 nedenfor. Efter kontrollen af virksomhederne i stikprøven i Kina og et besøg hos den kinesiske regering analyserede Kommissionen disse ordninger, hvor stikprøveudvalgte virksomheder opnåede en fordel i UP.

### 2. **Andre identificerede subsidieordninger**

(57) I forbindelse med kontrollen af de stikprøveudvalgte virksomheder bragte en analyse af deres interne registre subsidier fra myndigheder på provins-, by- og amtsplan samt lokalt plan frem i lyset. Disse subsidier var ikke blevet udtrykkeligt nævnt i klagen. Ud fra de oplysninger, som Kommissionen har til rådighed, er det uklart, om disse er ad hoc-subsidier eller lokale subsidieprogrammer. Disse ordningers lokale karakter betyder imidlertid, at klagerne ikke med rimelighed kunne forventes at have et indgående kendskab til disse subsidier, og derfor er der ingen direkte omtale af disse subsidier i klagen.

(58) Kommissionen tilbød yderligere konsultationer med den kinesiske regering vedrørende disse øvrige subsidier, der er virksomheds- eller stedspecifikke, som blev fundet i registrene hos de stikprøveudvalgte virksomheder under kontrolbesøgene, og som ikke blev nævnt i klagen. Disse konsultationer blev tilbudt af Kommissionen for at sikre, at alt gik rigtigt og retfærdigt til i forbindelse med undersøgelsen. Den kinesiske regering afslog dette tilbud og hævdede, at et sådant tilbud ikke ville være i overensstemmelse med aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger (Agreement on Subsidies and Countervailing Measures - »SCM-aftalen«).

(59) Kommissionen er af den opfattelse, at disse øvrige subsidier er nært knyttet til de former for foranstaltninger og praksisser, der var anført i klagen og indledningsmeddelelsen. Disse foranstaltninger indebærer samme slags finansielle bidrag og fordele med hensyn til den pågældende vare og falder dermed ind under definitionen af »subsidiepraksis eller -praksisser, der skal undersøges« (subsidy practice or practices to be investigated), som ifølge artikel 22, stk. 2, litra iii), i SCM-aftalen kræves præciseret i indledningsmeddelelsen. De ordninger, der er nævnt i indledningsmeddelelsen, er ikke udtømmende, hvilket fremgår af ordlyden »subsidierne består bl.a. af…« i afsnit 3. Kommissionen konkluderede derfor, at disse yderligere subsidier falder ind under anvendelsesområdet for denne procedure.

(60) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens fortolkning af SCM-aftalen og anførte, at Kommissionen efter dens mening ikke havde noget retsgrundlag for at udligne et specifikt subsidie til en stikprøveudvalgt eksporterende producent, selv om dette subsidie var direkte knyttet til den subsidiepraksis, der var blevet identificeret af klagerne. Kommissionen er ikke enig i den kinesiske regerings fortolkning af SCM-aftalen på dette punkt. Hvis klagerne har identificeret en subsidiepraksis, og der sammen med eksempler på nationale ordninger er konstateret lokale fordele inden for samme subsidiepraksis, mener Kommissionen, at den har ret til at udligne fordele, der er konstateret. Dette gælder især, hvis strukturen i, arten og virkningerne af de konstaterede fordele er de samme som for andre ordninger, der allerede er identificeret i klagen og indledningsmeddelelsen.

### 3. **Manglende samarbejdsvilje og brug af de foreliggende faktiske oplysninger**

(61) Kommissionen underrettede den 18. december 2013 den kinesiske regering om, at den ville overveje at bruge de foreliggende faktiske oplysninger på grund af den manglende reaktion fra de statsejede forretningsbanker, som den kinesiske regering havde tilsendt det tillæg, den havde modtaget.

(62) Den kinesiske regering svarede den 26. december 2013 og var uenig i den foreslåede anvendelse af artikel 28 mod de »angiveligt statsejede banker«, men bestred ikke, at bankerne ikke havde indsendt en besvarelse af spørgeskemaet. Den kinesiske regering bestred heller ikke, at disse banker var statsejede. Kommissionen havde derfor ingen anden mulighed end at bruge de bedste foreliggende faktiske oplysninger, for så vidt angår de oplysninger, der skulle have været afgivet af de statsejede forretningsbanker.

(63) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering anvendelsen af artikel 28 som erstatning for de oplysninger, der blev anmodet om i det tillæg, som blev sendt til de statsejede forretningsbanker. Kommissionen bestrider ikke, at den kinesiske regering indsendte oplysninger i forbindelse med denne undersøgelse, og Kommissionen analyserede dem og tog hensyn til dem, når det var nødvendigt. Når hverken den kinesiske regering eller de statsejede forretningsbanker eller virksomhederne kunne levere oplysninger f.eks. om kreditværdighed, måtte Kommissionen bruge »foreliggende faktiske oplysninger« i henhold til grundforordningens artikel 28.

(64) For så vidt angår de øvrige subsidier, som ikke udtrykkeligt er nævnt i indledningsmeddelelsen med henvisning til et bestemt program, og som blev konstateret i forbindelse med kontrolbesøgene hos de eksporterende producenter i stikprøven, har Kommissionen anvendt al foreliggende dokumentation til at nå sine konklusioner. De konstaterede subsidier faldt ind under de typer af foranstaltninger og praksisser, der beskrives i indledningsmeddelelsen, og Kommissionen tilbød den kinesiske regering yderligere konsultationer vedrørende disse subsidier, men tilbuddet blev ikke taget op. Kommissionen mener, at disse subsidier er tæt knyttet til de typer af foranstaltninger og praksisser, der var anført i klagen og meddelelsen.

(65) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens konklusioner, for så vidt angår de subsidier, der blev konstateret i forbindelse med kontrolbesøget hos virksomhederne i stikprøven, og andre punkter vedrørende subsidieordningerne. Kommissionen ønsker at præcisere, at den ikke anvendte artikel 28 i disse tilfælde. Hvis samarbejdsviljen var god, men at der blot ikke kunne fremskaffes oplysninger — f.eks. det nøjagtige retsgrundlag for en engangssubsidieudbetaling — så blev den dokumentation, som den berørte virksomhed havde fremlagt, anvendt til at nå frem til en konklusion om, hvorvidt dette var et udligningsberettiget subsidie eller ej.

(66) Den kinesiske regering hævder også, at Kommissionen ikke afgav tilstrækkelig information i fremlæggelsen af oplysninger, når den brugte de bedste foreliggende faktiske oplysninger i henhold til grundforordningens artikel 28. Denne påstand vedrører i realiteten anvendelsen af konklusionerne af tidligere undersøgelser, hvor samme subsidie blev undersøgt. Hvor dette er tilfældet, har Kommissionen henvist til de nøjagtige betragtninger i den pågældende forordning og opsummeret de argumenter, den fandt.

(67) Den kinesiske regering bemærker, at dokumentet med fremlæggelse af oplysninger ikke beskriver særskilte engangssubsidier, der konstateres hos virksomhederne i stikprøven, særlig detaljeret. Dette havde til formål at beskytte fortrolige oplysninger fra virksomhederne i stikprøven til Kommissionen, og der er ingen mulighed for yderligere ikke fortrolige sammendrag. Der blev foretaget en fuldstændig, fortrolig fremlæggelse af oplysninger til den enkelte eksporterende producent i stikprøven. Hvis den eksporterende producent i stikprøven fremlagde retsgrundlaget, blev dette medtaget i fremlæggelsen af oplysninger over for virksomheden. Da den kinesiske regering blev tilbudt konsultationer vedrørende disse subsidier, fik den under alle omstændigheder også lejlighed til at afgive yderligere relevante oplysninger, hvilket den ikke gjorde.

### 4. **Undersøgte ordninger**

(68) Kommissionen sendte spørgeskemaer til den kinesiske regering og de eksporterende producenter i stikprøven og udbad sig oplysninger om følgende ordninger, som angiveligt indebar ydelse af subsidier til solcelleglasindustrien:

— præferencelån til solcelleglasindustrien:

— kreditlinjer og lavtforrentede lån ydet af statsejede forretningsbanker og offentlige udviklingsbanker ([1])

— eksportkreditsubsidieprogrammer

— eksportgarantier

— statsstøttede forsikringer til grønne teknologier (»Green express«)

([1]) Offentlige udviklingsbanker er banker, som ikke har noget kommercielt formål, men som er offentlige organer, der af staten er blevet pålagt at finansiere projekter, som gennemføres ud fra almennyttige hensyn.

— finansielle fordele som f.eks. adgang til offshore-holdingselskaber

— regeringens tilbagebetaling af lån

— tilskudsprogrammer:

— subsidier under ordningerne »Famous Brands« og »China World Top Brands«

— »Funds for Outward Expansion of Industries in Guangdong Province«

— statslig levering af varer og tjenester mod utilstrækkeligt vederlag:

— levering af antimon

— levering af energi

— levering af brugsret til jord

— direkte skattefritagelses- og skattenedsættelsesprogrammer:

— indkomstskattefritagelser eller -nedsættelser under programmet »two free/three half«

— indkomstskattenedsættelser for virksomheder med udenlandsk kapital baseret på geografisk placering

— fritagelser for eller nedsættelser af indkomstskat for produktive virksomheder med udenlandsk kapital

— indkomstskattenedsættelser for virksomheder med udenlandsk kapital, der køber udstyr fremstillet i Kina

— skattemæssig udligning for FoU i virksomheder med udenlandsk kapital

— præferencevirksomhedsskat for virksomheder med udenlandsk kapital, der er anerkendt som højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi

— skattenedsættelser for højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi, som deltager i bestemte projekter

— præferenceindkomstskattepolitik for virksomheder i den nordøstlige region

— Guangdong-provinsens skatteprogrammer

— skattefritagelse for udbytte mellem kvalificerede kinesiske virksomheder

— programmer vedrørende indirekte skat og importtold:

— momsfritagelse for anvendelse af importeret udstyr

— momsnedsættelse for virksomheder med udenlandsk kapital, der køber udstyr produceret i Kina

— fritagelse for moms og told på køb af anlægsaktiver under »Foreign Trade Development«-programmet

— andre subsidier og andre subsidieprogrammer (herunder programmer på provins-, by- og amtsplan samt lokalt plan).

5. **Præferencelån, anden finansiering, garantier og forsikringer**

5.1. *Præferencelån*

a) Indledning

(69) Kommissionen sendte den kinesiske regering et tillæg til videresendelse til statsejede forretningsbanker, offentlige udviklingsbanker og privatejede finansieringsinstitutter, der lånte penge til de stikprøveudvalgte virksomheder i UP. Den kinesiske regering orienterede Kommissionen om, at den gjorde det, men at den ikke modtog noget svar. Som nævnt ovenfor underrettede Kommissionen derfor den kinesiske regering om, at den på grund af manglende samarbejdsvilje ville anvende artikel 28 og de foreliggende faktiske oplysninger til at nå sine konklusioner vedrørende dette punkt.

b) Retsgrundlag

(70) Følgende love indeholder bestemmelser om præferencelåneordninger i Kina: *The Law of the PRC on Commercial Banks* (»bankloven«), *The General Rules on Loans* udstedt af People's Bank of China (»PBOC«) den 28. juni 1996 og afgørelse nr. 40 fra statsrådet, som anført ovenfor.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(71) Tidligere antisubsidieundersøgelser mod Kina har konkluderet, at banksystemet i Kina er domineret af statsejede banker eller banker, hvori staten har en kontrollerende interesse med hensyn til aktieposter. Begge betegnes som »statsejede forretningsbanker«. Kommissionen konstaterede også, at statsejede forretningsbanker udøver statslig myndighed. Kommissionen fandt intet bevis for, at situationen havde ændret sig. Som nævnt i betragtning 161 i solpanelforordningen, som er den seneste undersøgelse af dette emne, tegner de fem største statsejede forretningsbanker (Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank, Bank of Communications og ICBC) sig for over 50 % af banksektoren, for så vidt angår balancesummen.

(72) Ud fra brugen af de foreliggende faktiske oplysninger, herunder oplysninger fra solpanelforordningen, fastholdes konklusionen om, at statsejede forretningsbanker er offentlige organer i henhold til grundforordningens artikel 2, litra b), jf. den detaljerede redegørelse i betragtning 158-168 i solpanelforordningen.

(73) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering denne konklusion og hævdede, at Kommissionen ikke havde anført grundene til, at den anså statsejede forretningsbanker for offentlige organer. Kommissionen afviser denne påstand, da grundene til, at den anser statsejede forretningsbanker for offentlige organer, er anført i betragtning 158-168 i solpanelforordningen, og da den kinesiske regering ikke fremlagde nogen oplysninger, som modsiger de bedste foreliggende faktiske oplysninger. Situationen kan kort beskrives således:

a) Statsejede forretningsbanker har den største markedsandel og er de dominerende aktører på markedet i Kina.

b) Ud fra de foreliggende faktiske oplysninger er statsejede forretningsbanker kontrolleret af regeringen i form af ejerskab og administrativ kontrol af deres kommercielle adfærd, herunder grænserne for de rentesatser, de kan tilbyde.

c) Bankloven og andre love og forskrifter pålægger banker at yde lån i henhold til behovene i den nationale økonomi, yde kreditstøtte til tilskyndede projekter og prioritere højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi.

(74) Konklusionerne i disse betragtninger er af nyere dato, da de først blev offentliggjort ved udgangen af 2013, og de blev offentliggjort i fuldt kendskab til ændringen af politikken for rentegulve i Kina i juli 2013.

(75) Som i tidligere undersøgelser forsøgte Kommissionen at efterprøve, hvilken rolle den kinesiske regering, og navnlig centralbanken People's Bank of China (»PBOC«), spiller på de finansielle markeder og i banksektoren i forbindelse med låneordninger til solcelleglasindustrien. Samarbejdsviljen fra den kinesiske regering og PBOC var i almindelighed tilfredsstillende, men PBOC indsendte ikke den fulde ordlyd af »Circular on the issues about adjusting interest rates on deposits and loans« (YinFa (2004) 251), hvori der fastlægges rentegulve og rentelofter for udlån og indlån. For forretningsbankernes udlån (både statsejede forretningsbanker og privatejede kommercielle banker) og offentlige udviklingsbankers udlån fastlægger cirkulæret kun et gulv. For præferencelån og lån, for hvilke den kinesiske regering har vedtaget særlige regler, fastlægges det i cirkulæret, at rentesatserne ikke må bevæge sig opad. Den nøjagtige øvre grænse er fastlagt i de særlige regler, som gælder for disse lån.

(76) Under Kommissionens kontrolbesøg fremførte PBOC, at dokumentet ikke kunne fremlægges, fordi det ikke var offentligt tilgængeligt på dens websted. Ved en søgning på internettet fandt man imidlertid en kopi af cirkulæret og en oversættelse til engelsk i en pakke af dokumenter, som den kinesiske regering havde givet til de australske myndigheder for nogle år siden ([1]). I mangel af en officiel kopi direkte fra den kinesiske regering har Kommissionen taget denne version som en korrekt og fuldstændig kopi af det pågældende cirkulære.

(77) Cirkulæret viser, at PBOC påvirkede fastsættelsen af rentesatser for lån ydet i UP af statsejede forretningsbanker i Kina. Den kinesiske regering forklarede, at i juli 2013 afskaffede PBOC både udlånsrentegulve og -lofter. Dette blev noteret, men da det var efter udløbet af UP, påvirker det ikke den konklusion, der er fastlagt her. Under alle omstændigheder er det rentegulv, der var gældende i UP, ikke den eneste grund til, at Kommissionen anser statsejede forretningsbanker for offentlige organer. Konklusionerne i betragtning 158-168 i solpanelforordningen gælder derfor stadig.

([1]) http://www.adcommission.gov.au/cases/documents/141-AttachmentstoPreliminaryReportonExistenceofCVSubsisides-GovofthePeoplesRepublicofChina-N.pdf

(78) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte den kinesiske regering en række bemærkninger til cirkulæret »YinFa (2004) 251« uden at give en forklaring på, hvorfor den fulde ordlyd af dette cirkulære ikke blev tilsendt Kommissionen, og uden at bekræfte, om den tekst, der blev tilsendt de australske myndigheder, og som Kommissionen fandt, var korrekt. Som det tidligere blev konstateret i forbindelse med solpanelundersøgelsen, fastlægger cirkulæret klart instrukserne fra PBOC til banker, for så vidt angår låneordninger. Som anført i tidligere undersøgelser er indholdet af dette cirkulære vigtigt for at forstå den rolle, som den kinesiske regering og PBOC spiller i ledelsen af banker og låneordninger.

(79) Kommissionens konklusion forbliver som den var i solpanelforordningen, nemlig for det første, at ifølge artikel 34 i bankloven skal bankerne i Kina udøve deres lånevirksomhed i henhold til behovene i den nationale økonomi. Behovene i den nationale økonomi er fastlagt i den 12. femårsplan.

(80) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens fortolkning af artikel 34 i bankloven og fremførte, at »denne sætning er tvetydig og giver ikke nogen eksplicit vejledning til bankerne om at handle på en bestemt måde. Intet dokument beskriver behovene i den nationale økonomi, det være sig den 12. femårsplan eller enhver anden forskrift/afgørelse«.

(81) Dette afviger fra den kinesiske regerings fortolkning af artikel 34 i solpanelundersøgelsen, hvor den beskrev denne som »neutral«. Kommissionen er uenig i den kinesiske regerings vurdering. Kommissionen er af den opfattelse — og den kinesiske regering har ikke påvist andet — at politikker vedrørende den nationale økonomi er fastsat i den 12. femårsplan og den specifikke plan for solcelleindustrien, og at finansieringsinstitutter tilskyndes til at yde lån til tilskyndede erhvervsgrene såsom solcelleglasindustrien.

(82) Den kinesiske regering har henledt Kommissionens opmærksomhed på andre artikler i bankloven, nemlig artikel 4, 5 og 7, som bør sikre, at lån ydes uden indblanding og efter en kreditvurdering. Kommissionen erkender, at disse artikler findes, men bemærker, at den kinesiske regering, bankerne og de berørte virksomheder i stikprøven var ude af stand til at påvise, at lån blev ydet uden indblanding — i betragtning af præferencelånene til solcelleglasindustrien — og med en kreditvurdering — da der trods anmodninger herom ikke blev fremlagt nogen låneaftaler eller risikovurderinger, herunder kreditvurderinger, som bevismateriale, og de blev heller ikke fundet i forbindelse med lån ydet til nogen eksporterende producent i stikprøven.

(83) For det andet pålægges bankerne at yde kreditstøtte til tilskyndede erhvervsgrene i henhold til afgørelse nr. 40 og afgørelse nr. 9, som har retsgyldighed. Den kinesiske regering bekræftede under kontrolbesøget i handelsministeriet, at solcelleglas er en tilskyndet erhvervsgren. Dette er i tråd med Industrial Restructuring Guidance Catalogue fra 2011, som den kinesiske regering fremsendte i sin besvarelse af spørgeskemaet, og som klassificerer solcelleglas i den tilskyndede kategori.

(84) Afgørelse nr. 40 indeholder vejledning til alle finansieringsinstitutter i form af bindende instrukser om fremme af og støtte til tilskyndede erhvervsgrene, og solcelleglasindustrien udgør en tilskyndet erhvervsgren.

(85) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens vurdering af virkningen af afgørelse nr. 40 med tilknyttede forskrifter og afgørelse nr. 9. Kommissionen fremfører atter, at dens vurdering af både afgørelse nr. 40 og de tilknyttede forskrifter er, at de fastlægger behovene i den nationale økonomi. Heri opstilles en strategi for regeringen og for den finansielle sektor og især finansieringsinstitutters direkte lån til tilskyndede erhvervsgrene såsom solcelleglasindustrien.

(86) Den kinesiske regering blev bedt om at præcisere, hvilken retlig status en afgørelse truffet af statsrådet som f.eks. afgørelse nr. 40 har. Dens eneste svar var, at det er en forskrift udstedt af statsrådet, som ikke indgår i kinesisk lovgivning. Men den fremlagde ingen dokumentation til støtte for dette argument. Den holdning, som den kinesiske regering indtager, er i strid med offentligt tilgængelige oplysninger, der beskriver statsrådet som den øverste administrative myndighed med administrative lovgivningsbeføjelser. Ifølge disse kilder er afgørelser fra statsrådet retligt bindende regler. ([1]) Ud fra de foreliggende faktiske oplysninger er Kommissionen derfor af den opfattelse, at afgørelse nr. 40 og de gennemførelsesafgørelser, der er knyttet hertil, f.eks. afgørelse nr. 9, er administrative forskrifter og derfor indgår i kinesisk lovgivning.

([1]) http://www.china.org.cn/english/kuaixun/76340.htm.

(87) Kommissionen bekræfter derfor analysen i betragtning 191 i solpanelforordningen, hvori det konkluderes, at afgørelse nr. 40 og afgørelse nr. 9 er retligt bindende for andre offentlige organer og erhvervsdrivende.

(88) Kommissionen analyserede også, hvorvidt den kinesiske regering overdrager til og/eller pålægger privatejede banker i Kina at yde præferencelån til solcelleglasproducenter, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(89) Artikel 34 i bankloven finder også anvendelse på privatejede banker i Kina. Den kinesiske regering og interesserede parter har ikke fremlagt dokumentation for, at den konklusion vedrørende den retlige situation, som man nåede frem til i betragtning 174 i solpanelforordningen, nemlig at den kinesiske regering giver dem instrukser på samme måde som statsejede banker, ophører med at være gældende. I artikel 34 i bankloven instrueres bankerne i at »*udøve deres lånevirksomhed i henhold til nationaløkonomiens og samfundsudviklingens behov og i samme ånd som statens industripolitikker*« ([1]). Dette indebærer som anført i betragtning 188 i solpanelforordningen, at lånestrategien hos både statsejede forretningsbanker og privatejede banker fastlægges af den kinesiske regering.

(90) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering den konklusion, at den overdrager til eller pålægger private banker i Kina at varetage funktioner, og den anfægtede navnlig den vægt, Kommissionen har tillagt artikel 34 i bankloven, og anførte, at »det, der udgør »den nationale økonomis behov«, er et fortolkningsspørgsmål og åbenbart kan variere, alt efter hvilken person/hvilket organ der gennemgår bestemmelsen«.

(91) Det er bemærkelsesværdigt, at den kinesiske regering i forbindelse med sin uenighed i Kommissionens fortolkning ikke fremlagde sin egen fortolkning af sin egen lovgivning.

(92) Kommissionen behøver imidlertid kun at henvise til konklusionerne i tidligere undersøgelser og til de foreliggende faktiske oplysninger i dette tilfælde for at bekræfte den konklusion, at behovene i den nationale økonomi er fastlagt i planer og forskrifter udstedt af Kina, og at artikel 34 pålægger banker at yde lån i overensstemmelse med disse beskrivelser af den nationale økonomi, hvilket omfatter fremme af produktion af solcelleglas.

(93) Konklusionen forbliver derfor, at den kinesiske regering overdrager til og pålægger private banker at låne til tilskyndede erhvervsgrene, jf. artikel 34 i bankloven.

(94) Kommissionen konkluderer derfor, at i forbindelse med lån fra statsejede forretningsbanker i Kina er der tale om et finansielt bidrag til solcelleglasproducenter i form af en direkte overførsel af midler fra regeringen, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i).

(95) Den samme dokumentation viser også, at staten overdrager det til og pålægger statsejede forretningsbanker (samt privatejede banker) at varetage disse funktioner, og dette betyder derfor, at der foreligger et finansielt bidrag, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv).

(96) Med hensyn til specificitet bemærker Kommissionen, at den kinesiske regering retter præferencelåneordninger mod et begrænset antal industrier, og solcelleglasindustrien som en del af solcellesektoren er en af dem, jf. betragtning 172 i solpanelforordningen. Den kinesiske regering har ladet solcelleglasindustrien være omfattet af »nøgleindustrierne« i den 12. femårsplan. Der fremgår af afgørelse nr. 40, at den kinesiske regering aktivt vil støtte udviklingen af sektorer for ny energi og fremme udvikling af solenergi. Alle finansieringsinstitutter instrueres i kun at yde kreditstøtte til tilskyndede projekter, som er den kategori, hvortil solcelleprojekterne hører. Nævnte afgørelse lover også gennemførelse af »*andre præferencepolitikker vedrørende de tilskyndede projekter*«.

(97) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering konklusionen vedrørende specificitet og navnlig Kommissionens fortolkning af den 12. femårsplan og fremførte, at den »ikke har nogen retsvirkning, da det ikke er et bindende dokument«. Kommissionen er uenig i dette udsagn og bemærker, at den kinesiske regering fremsatte de samme påstande i forbindelse med tidligere undersøgelser, som heller ikke blev godtaget. Af den 12. femårsplan fremgår det, at den blev »drøftet og godkendt af Den Nationale Folkekongres, og at den har retsgyldighed.«

([1]) Artikel 34 i loven om forretningsbanker.

(98) Kommissionen konkluderer derfor, at subsidier i form af præferencelåneordninger ikke er alment tilgængelige og derfor er specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a).

(99) Der foreligger en fordel i den udstrækning, at de statslige lån eller lån fra private organer, der har fået overdraget statslige funktioner eller er under statslig kontrol, ydes på mere favorable vilkår, end låntageren ellers kunne opnå på markedet.

(100) Som i tidligere undersøgelser forsøgte Kommissionen at efterprøve kreditrisikovurderinger foretaget af banker, der lånte penge til virksomhederne i stikprøven i UP. Virksomhederne fremlagde ingen dokumentation for deres kreditvurdering, og bankerne samarbejdede ikke i forbindelse med undersøgelsen. Det var derfor umuligt for Kommissionen at se dokumentation for, at lån til solcelleglasvirksomheder var baseret på en risikovurdering, og hvilken rentesats der blev fastsat i den forbindelse.

(101) I mangel af oplysninger fra den kinesiske regering, de eksporterende producenter eller bankerne benyttede Kommissionen sig af de foreliggende faktiske oplysninger for at fastslå, om præferencelåneordninger i Kina rent faktisk medfører en fordel for de eksporterende producenter i stikprøven, som fik lån hos banker i Kina.

(102) Kommissionen gik som i solpanelundersøgelsen ud fra de offentliggjorte centralbankrenter fra PBOC for lån i kinesiske renminbi yuan (»CNY«). Den gennemsnitlige rentesats i UP var på 6,26 %.

(103) Kommissionen justerede derefter PBOC's rentesats for at tage hensyn til de pågældende virksomheders kreditrisiko. De fremlagde imidlertid ikke nogen uafhængige kreditvurderinger eller lignende oplysninger, som ville gøre det muligt for Kommissionen at foretage en kreditvurdering. Under alle omstændigheder har Kommissionen fastslået i tidligere undersøgelser, at kreditvurderinger af kinesiske virksomheder er fordrejet på grund af statsstøtte, og at der ikke er tegn på en meningsfyldt risikovurdering af lånemodtagere. Kommissionen anvendte derfor samme metode som i solpanelundersøgelsen og betragtede alle de pågældende virksomheder som havende en non-investment grade »BB«-rating, jf. kreditvurderingsselskabet Bloomberg.

(104) Præmien på obligationer udstedt af virksomheder med BB-rating over for obligationer udstedt af virksomheder med AAA-rating (som Kina har på sine obligationer), som registreret af Bloomberg, blev derefter lagt til PBOC's gennemsnitlige udlånsrente i UP. Resultatet blev en referencerentesats for UP for lån til virksomhederne i stikprøven i CNY på 10,37 %.

(105) Ved at sammenligne denne referencerentesats med den faktiske rente, som de berørte virksomheder pålagdes i UP, konkluderede Kommissionen, at der ydes lån til solcelleglasindustrien på vilkår, der ligger under markedsvilkårene og -betingelserne.

(106) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens valg af reference og de konklusioner, Kommissionen har draget ud fra sammenligningen af referencerentesatsen og den faktiske betalte rente.

(107) Sammenligningen af referencerentesatsen og den faktisk betalte rente viser klart, at de eksporterende producenter i stikprøven, der lånte af kinesiske banker i CNY, betalte mindre end den normale markedsrente for virksomheder i deres finansielle position.

(108) For det andet var Kommissionen bekendt med, at PBOC hævede udlånsgulvet i juli 2013 og nævnte det i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger. Dette ændrer imidlertid ikke den konklusion, at den kinesiske regering griber ind i de kinesiske bankers udlånsadfærd i Kina, navnlig gennem anvendelsen af afgørelse nr. 40 og de vedlagte forskrifter og bestemmelserne i artikel 34 i bankloven.

(109) For det tredje beregnede Kommissionen kun en reference for lån i CNY, da de eksporterende producenter i stikprøven ikke havde lån i EUR eller USD fra de kinesiske banker.

(110) Endelig udbad den kinesiske regering sig yderligere oplysninger om, hvorfor Kommissionen fandt, at de eksporterende producenter i stikprøven ville opnå en BB-kreditvurdering. Årsagen til, at der blev valgt en BB-kreditvurdering, var, at Kommissionen ikke modtog dokumentation for, at der var blevet foretaget nogen kreditvurdering for nogen eksporterende producent i stikprøven som følge af manglende samarbejdsvilje fra de berørte banker. BB-kreditvurderingen er heller ikke en omvendt følgeslutning, og den er faktisk til fordel for de berørte virksomheder i stikprøven, da det er den bedste non-investment grade på de finansielle markeder.

(111) I henhold til artikel 28 var Kommissionen forpligtet til at gøre brug af de bedste foreliggende faktiske oplysninger, der blev taget fra konklusionerne af solpanelforordningen, som anvendte en BB-kreditvurdering for de virksomheder, der indgik i stikprøven. Dette blev anset for at være rimeligt i det foreliggende tilfælde, og der blev ikke modtaget dokumentation efter fremlæggelsen af oplysninger for, at virksomhederne i stikprøven fik en anden kreditvurdering af de berørte banker.

d) Konklusion

(112) Ud fra undersøgelsens konklusioner konkluderer Kommissionen, at solcelleglasindustrien i Kina nød godt af præferencelån i UP både fra statsejede banker og fra private banker. Finansieringen af solcelleglasindustrien udgør et subsidie i henhold til grundforordningen, da

a) staten yder et finansielt bidrag, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i),

b) staten overdrager eller pålægger varetagelse af funktioner, jf. artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), og

c) der derved opnås en fordel, jf. artikel 3, stk. 2.

(113) Da der er tale om et finansielt bidrag, en fordel for de eksporterende producenter og specificitet, bør dette subsidie betragtes som udligningsberettiget.

(114) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering anvendelsen af konklusioner fra tidligere undersøgelser for at nå frem til konklusioner vedrørende subsidiering i denne sag og hævdede navnlig, at Kommissionen var alt for afhængig af konklusionerne af solpanelforordningen.

(115) Denne påstand blev afvist. Som tidligere bemærket var Kommissionen på grund af den manglende samarbejdsvilje fra bankerne i Kina tvunget til at anvende bestemmelserne i artikel 28 og de bedste foreliggende faktiske oplysninger. Solpanelundersøgelsen er den seneste og indeholder de mest ajourførte konklusioner vedrørende subsidiering i Kina. Solpaneler er ikke samme vare som solcelleglas, men de er begge i samme sektor for ny energi og omfattet af de samme statslige planlægningsdokumenter. I mangel af andre oplysninger er anvendelsen af konklusionerne i solpanelundersøgelsen som »bedste foreliggende faktiske oplysninger« passende. Den kinesiske regering hævdede også, at der var sket betydelige ændringer mellem solpanelundersøgelsen og denne, især PBOC's hævelse af rentegulvet i juli 2013. Denne påstand blev afvist, da konklusionerne af solpanelundersøgelsen vedrører den undersøgelsesperiode, ligesom denne undersøgelse vedrører sin egen undersøgelsesperiode. I begge tilfælde fandt hævelsen af rentegulvet sted efter udløbet af begge undersøgelsesperioder og påvirker derfor ikke anvendelsen af artikel 28 og konklusionerne i solpanelundersøgelsen som bedste foreliggende faktiske oplysninger.

(116) Alle undtagen én af virksomhederne i stikprøven modtog lån både fra statsejede forretningsbanker og private banker. En virksomhed blev finansieret udelukkende via sit offshoremoderselskab, og der blev ikke ydet lån fra banker etableret i Kina.

(117) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede en virksomhed i stikprøven Kommissionens konklusion og anførte, at Kommissionen ikke anmodede virksomheden om at fremlægge sin uafhængige kreditvurdering. Kommissionen anmodede imidlertid virksomheden om at fremlægge alle oplysninger vedrørende de lån, den modtog, men virksomheden fremlagde ikke en uafhængig kreditvurdering. Hvis virksomheden lå inde med sådanne oplysninger, skulle den ud fra påstandene i klagen og de oplysninger, der blev anmodet om i spørgeskemaet, have afgivet dem. Og navnlig i betragtning af oplysningerne i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger skulle den, hvis den havde en uafhængig kreditvurdering, have fremlagt den straks. Denne påstand afvises derfor.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(118) Ifølge grundforordningens artikel 6, litra b), bør fordelen ved præferencelån beregnes som forskellen mellem den rente, der er betalt, og den rente, der ville skulle betales for et tilsvarende lån på markedsvilkår, som virksomheden faktisk kunne opnå på markedet. Som anført fastsatte Kommissionen i mangel af en anvendelig risikovurdering en markedsreferencesats for sammenlignelige lån på markedsvilkår.

(119) Fordelen blev beregnet for UP som forskellen mellem den faktisk betalte rente i UP og den rente, der ville skulle betales ifølge referencesatsen.

(120) De subsidiemargener, der blev beregnet for de eksporterende producenter i stikprøven ud fra denne metode er følgende:

| Præferencelån | |
|---|---|
| Virksomhedens navn | Subsidiemargen |
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 0 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 6,2 % |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 2,5 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 4,8 % |

5.2. *Andre præferencelåneordninger*

(121) De eksporterende producenter i stikprøven opnåede ingen fordele i forbindelse med **eksportkreditsubsidieprogrammer, kreditlinjer, eksportgarantier, »Green Express«-programmet** eller **fordele gennem adgang til offshore-holdingselskaber** i UP.

6. **Tilskudsprogrammer**

(122) Virksomhederne i stikprøven opnåede ingen fordele af programmerne »Famous Brands« eller »China World Top Brands« i UP.

6.1. *Særlige tilskudsprogrammer og tilskud*

a) Indledning

(123) Virksomhederne i stikprøven modtog betydelige engangstilskud fra forskellige offentlige myndigheder på mange regeringsniveauer, som medførte en fordel i UP. Dette blev konstateret under kontrolbesøget hos de berørte virksomheder og ikke oplyst i spørgeskemabesvarelserne fra de berørte virksomheder, og det blev heller ikke oplyst i spørgeskemabesvarelsen fra den kinesiske regering, som der blev anmodet om. I klagen hævdedes det, at producenterne af solcelleglas modtog disse engangstilskud fra de regionale og lokale myndigheder, og at de herved opnåede en fordel, da midlerne blev modtaget uden behørig undersøgelse ([1]). I indledningsmeddelelsen slås det også fast, at »tilskudsprogrammer« er en subsidiepraksis, der anvendes til at støtte solcelleglasindustrien.

b) Retsgrundlag

(124) Disse tilskud blev givet til virksomhederne af myndigheder på nationalt plan, provins-, by- og amtsplan samt lokalt plan, og alle forekom at være specifikke for de berørte virksomheder eller specifikke i forhold til beliggenhed eller type erhvervsgren. Der blev normalt ikke fremlagt detaljerede oplysninger om, under hvilken lov disse fordele blev ydet, hvis der i det hele taget var noget retsgrundlag for dem, selv om Kommissionen ofte, men ikke altid, modtog en kopi af et dokument udstedt af en offentlig myndighed, der ledsagede tilskuddet.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(125) En virksomhed i stikprøven modtog tilskud i UP fra den Economic Development Zone, hvori den er beliggende. Disse tilskud blev beregnet af Economic Development Zone til 20 % af skat betalt af virksomheden til lokale skattemyndigheder og omfattede bl.a. selskabsskat, skat på brugsret til jord og skat på udbytte.

(126) En anden virksomhed i stikprøven modtog et stort tilskud i UP fra de lokale myndigheder til at dække gebyrer i forbindelse med tilslutning af virksomheden til elnettet, som den ellers skulle have betalt selv. Tilskuddet blev ydet til virksomheden »for at støtte store virksomheder etableret i regionen«.

(127) En anden virksomhed i stikprøven modtog et direkte tilskud på 25 mio. CNY fra National Development and Reform Commission (»NDRC«) fund for Industrial Adjustment til produktion af højteknologisk solcelleglas. Dette direkte tilskud fra staten blev modtaget i 2006, og virksomheden fordelte tilskuddet med 10 % pr. år i løbet af de næste 10 år. Fordelen var derfor på 2,5 mio. CNY i UP.

([1]) Side 37 i den ikke fortrolige udgave af klagen vedrører andre offentlige tilskud, der påstås at være subsidier.

(128) Samme virksomhed havde også opført andre tilskud fra det lokale skattekontor og andre lokale myndigheder i regnskabet for 2012. Virksomheden anførte, at de fleste af disse tilskud i virkeligheden ikke var direkte overførsler af penge fra disse organer til virksomheden, men godtgørelse af beløb, virksomheden tidligere havde betalt til myndighederne. Da der ikke blev fremlagt nogen tilfredsstillende dokumentation, kan Kommissionen ikke acceptere denne forklaring.

(129) En anden virksomhed i stikprøven modtog et direkte tilskud på 15 mio. CNY før UP fra de lokale myndigheder, og virksomheden fordelte tilskuddet med 10 % pr. år i løbet af de næste 10 år. Tilskuddet blev udbetalt til virksomheden til udvikling af solcelleindustrien (som også omfatter solcelleglassektoren), den fremskyndede opførelse af et avanceret fremstillingsanlæg i det lokale industriområde og en smidig gennemførelse af store projekter.

(130) Samme virksomhed modtog også en række andre tilskud inden UP og fordelte en del af tilskuddet på UP. Virksomheden fremlagde imidlertid ingen oplysninger om arten af disse tilskud, og i mangel af disse oplysninger blev der anvendt foreliggende faktiske oplysninger for at nå frem til en konklusion. Kommissionen konkluderede i mangel af andre foreliggende faktiske oplysninger, at disse tilskud er specifikke for denne virksomhed, og at det tilskudsbeløb, der blev fordelt på UP, bør betragtes som en fordel.

d) Konklusion

(131) Den kinesiske regering blev opfordret til at afgive yderligere oplysninger og til deltage i konsultationer vedrørende disse tilskud, men afslog dette. Ud fra den dokumentation, der blev indsamlet, for så vidt angår de stikprøveudvalgte virksomheders modtagelse af disse tilskud, og i mangel af andre oplysninger anså Kommissionen disse tilskud for at være et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. i), og artikel 3, stk. 2, da en overførsel af midler fra den kinesiske regering i form af tilskud til producenter af den pågældende vare fandt sted, og der derved opnåedes en fordel.

(132) Disse tilskud er også specifikke, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 3, da de forekommer at være begrænset til visse virksomheder eller specifikke projekter i bestemte regioner og ydes som engangstilskud til de stikprøveudvalgte virksomheder. Disse tilskud opfylder ikke kravene om, at der ikke er tale om specificitet, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra b), da betingelserne for støtteberettigelse og de faktiske udvælgelseskriterier med henblik på virksomhedernes støtteberettigelse ikke er gennemsigtige, objektive og ikke opnås automatisk. Der er endvidere ingen dokumentation for, at tilskuddene hører ind under et overordnet subsidieprogram.

(133) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens beføjelse til at undersøge disse tilskud og Kommissionens analyse af de delvise oplysninger, den havde til rådighed. Kommissionen har imidlertid omhyggeligt analyseret de fortrolige forretningsoplysninger, som de berørte virksomheder har stillet til rådighed, og hvor der er dokumentation for både en fordel og for, at tilskuddet var specifikt, er tilskuddet blevet udlignet.

(134) Virksomhederne afgav i alle tilfælde oplysninger om tilskudsbeløbet og om, hvem der ydede tilskuddet, selv om den enkelte virksomhed i visse tilfælde ikke havde dokumentation for, på hvilket retsgrundlag tilskudsyderen havde ydet tilskuddet. De berørte virksomheder bogførte også for det meste denne indkomst under posten »subsidieindkomst« i deres regnskaber og havde fået disse regnskaber uafhængigt revideret. Dette er blevet opfattet som positivt bevismateriale for et subsidie, hvorved der opnåedes en udligningsberettiget fordel.

(135) En virksomhed i stikprøven anfægtede også Kommissionens beføjelse til at undersøge og udligne disse virksomhedsspecifikke tilskud af de samme årsager. Kommissionen afviser af de samme årsager dens argument og gentager sin holdning om, at den har bemyndigelse til at undersøge disse tilskud og udligne dem, hvor det er relevant.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(136) Nedenstående tabel viser beregningen af fordele ved ovennævnte tilskud, og fordelen udgøres af det beløb, der blev modtaget i UP, eller som blev bogført i UP, hvor beløbet blev afskrevet af den pågældende virksomhed.

| Andre tilskudsprogrammer | |
|---|---|
| Virksomhedens navn | Subsidiemargen |
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 1,1 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 2,9 % |

| Andre tilskudsprogrammer | |
|---|---|
| Virksomhedens navn | Subsidiemargen |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 1,1 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 3,0 % |

7. **Direkte skattefritagelses- og skattenedsættelsesprogrammer**

7.1. *Programmet »two free, three half« for virksomheder med udenlandsk kapital*

a) Indledning

(137) Programmet »two free, three half« giver virksomheder med udenlandsk kapital ret til ikke at betale selskabsskat de to første år og kun at betale 12,5 % i stedet for 25 % de næste tre år.

b) Retsgrundlag

(138) Retsgrundlaget for dette program er artikel 8 i Income Tax Law of the People's Republic of China for Enterprises with Foreign Investment and Foreign Enterprises (»FIE Tax Law«) og artikel 72 i Rules for the Implementation of the Income Tax Law of the People's Republic of China on Enterprises with Foreign Investment and Foreign Enterprises. Ifølge den kinesiske regering blev dette program indstillet, jf. artikel 57 i Enterprise Income Tax Law (»EIT Law«) af 2008, med en overgangsperiode indtil udgangen af 2012. Loven gør det derfor klart, at der ville være en fordel ved dette program i skatteåret 2012.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(139) Programmet »two free, three half« medførte fordele for virksomhederne i regnskabsåret 2012, hvorefter programmet ifølge den kinesiske regering er blevet trukket tilbage.

(140) Én af virksomhederne i stikprøven var en udenlandsk ejet virksomhed, som anvendte dette skatteprogram i UP. Den havde en selskabsskattesats på 12,5 % i stedet for den fulde sats på 25 %, der var opført i virksomhedens selvangivelse for 2012 og i dens årsregnskaber.

(141) Kommissionen fremlagde disse konklusioner for de interesserede parter og modtog bemærkninger fra den kinesiske regering, der fremførte, at alle fordele i forbindelse med dette program ville ophøre i 2012, jf. overgangsmeddelelsen. [1] Den kinesiske regering fremførte, at hvis der indførtes udligningstold, kunne der derfor ikke pålægges told, for så vidt angår den fordel, som en virksomhed i stikprøven modtog i forbindelse med dette program i UP. Dette argument accepteres, da Kommissionen for denne virksomhed i stikprøven under de særlige omstændigheder i dette tilfælde, ikke har ikke nogen dokumentation for nogen vedvarende fordel.

d) Konklusion

(142) Skønt »two free, three half«-programmet er blevet udlignet i tidligere forordninger, vil Kommissionen ikke for denne ene virksomhed i stikprøven indføre en told for at udligne den fordel, som blev konstateret i UP, da Kommissionen ikke har dokumentation for, at programmet eller en variant af det for denne ene virksomhed i stikprøven ville være i kraft på datoen for indførelsen af tolden.

7.2. *Højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi (High and New Technology Enterprises)*

a) Indledning

(143) Dette program gør det muligt for virksomheder, der kan påvise, at de opfylder et bestemt sæt kriterier for at blive anerkendt som en »High and New Technology Enterprise«, at opnå en nedsættelse af deres selskabsskat til 15 % i forhold til normalsatsen på 25 %.

[1] Notice by the PRC State Council on the Implementation of the Grandfathering Preferential Policies under the PRC Enterprise Tax Law [Decree no. [2007]39].

b) Retsgrundlag

(144) Retsgrundlaget for dette program er artikel 28, stk. 2, i Enterprise Income Tax Law of 2008 (»EIT-loven«) sammenholdt med »Administrative Measures for the Determination of High and New Technology Enterprises« (Guo Ke Fa Huo [2008] No. 172) og artikel 93 i Regulations on the Implementation of Enterprise Income Tax Law sammenholdt med Notice of the State Administration of Taxation on the issues concerning the Payment of Enterprise Income Tax by High and New Technology Enterprises (Guo Shui Han [2008] No. 985).

c) Konklusioner af undersøgelsen

(145) Dette program gælder for High and New Technology Enterprises, der er anerkendt som sådan af den kinesiske regering. For at være berettiget til at benytte dette program skal virksomhederne have centrale uafhængige intellektuelle ejendomsrettigheder og opfylde følgende krav, der er fastlagt i retsgrundlaget, og som kan sammenfattes som følger:

a) Deres produktion skal være omfattet af varedækningen for varer inden for »High-Tech Fields with Key State Support«.

b) Deres samlede udgifter til FoU skal tegne sig for 3-6 % af de samlede salgsindtægter.

c) Deres indtægter fra højteknologiske varer og varer baseret på ny teknologi skal tegne sig for over 60 % af de samlede salgsindtægter.

d) Det personale, der beskæftiger sig med FoU, skal tegne sig for 10 % af det samlede personale.

e) De øvrige krav i »2008 Administrative Measures for High and New Tech Enterprises« skal være opfyldt.

(146) Det konstateredes, at nogle, men ikke alle, virksomheder i stikprøven anvendte dette program og dermed kun betalte 15 % i selskabsskat i stedet for 25 %. Disse virksomheder havde ansøgt om at være New and High Technology Enterprises og modtaget officiel meddelelse om, at de opfyldte programmets kriterier og derfor havde ret til at udfylde deres selvangivelser i overensstemmelse hermed.

d) Konklusion

(147) Som i den tidligere solpanelundersøgelse, jf. betragtning 322-326, er Kommissionen af den opfattelse, at dette program er et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, fordi der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af den kinesiske regering, og hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtagerne svarer til skattebesparelsen.

(148) Dette subsidie er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da det er begrænset til virksomheder, der modtager certificering som High and New Tech Enterprises og opfylder alle kravene i de administrative foranstaltninger fra 2008. De berørte virksomheder i stikprøven havde modtaget en sådan certificering. Støtteberettigelsen opnås ikke automatisk, og der er ikke fastlagt nogen objektive kriterier i lovgivningen eller af den støttetildelende myndighed.

(149) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens konklusioner og fastholdt, at kriterierne for støtteberettigelse er objektive og gælder for alle virksomheder i Kina. Kommissionen er ikke enig i den kinesiske regerings fortolkning af lovene og gennemførelsesforanstaltningerne, som viser, at programmet er begrænset til visse sektorer og virksomheder støttet af den kinesiske regering ud fra kriterier, der ikke forekommer at være objektive eller neutrale, som f.eks. at deres produktion er omfattet af varedækningen for varer på »High-Tech Fields with Key State Support«.

(150) Støtteberettigelsen er heller ikke automatisk, men afhænger af udstedelse af et certifikat for High and New Technology Enterprise, som tildeles efter en skønsmæssig procedure af den kompetente myndighed.

(151) Kommissionen betragter derfor dette subsidie som udligningsberettiget.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(152) Kommissionen har beregnet det udligningsberettigede subsidiebeløb som forskellen mellem det skattebeløb, der normalt skulle betales i UP, og det skattebeløb, der faktisk er betalt i UP af de berørte virksomheder.

| Højteknologiske virksomheder og virksomheder, der anvender ny teknologi | |
|---|---|
| Virksomhedens navn | Subsidiemargen |
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 0 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 0 % |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 0,4 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 1,8 % |

7.3. *Skattefritagelse for udbytte mellem kvalificerede kinesiske virksomheder*

a) Indledning

(153) Det hævdedes i klagen, at de eksporterende producenter af solcelleglas modtog subsidier fra en anden direkte skattefritagelsesordning, nemlig skattefritagelse af udbytte mellem kvalificerede kinesiske virksomheder ([1]). Dette falder ind under den generelle subsidiepraksis for fritagelse for og/eller nedsættelse af den direkte indkomstskat, jf. indledningsmeddelelsen.

b) Retsgrundlag

(154) Retsgrundlaget for en sådan skattefritagelse for udbytte er artikel 25-26 i EIT-loven og artikel 83 i Regulations on the Implementation of Enterprise Income Tax Law.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(155) Kommissionen konstaterede, at én virksomhed i stikprøven fik skattefritagelse for udbytte mellem kvalificerede kinesiske virksomheder. Denne virksomhed ansøgte direkte det lokale skattekontor om fradrag for det udbytte, den har opnået ved egenkapitalinvesteringer, i den skattepligtige indkomst.

d) Konklusion

(156) Kommissionen er af den opfattelse, at dette er et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, fordi der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af den kinesiske regering, og hvorved de berørte virksomheder opnår en fordel. Fordelen for modtageren svarer til skattebesparelsen.

(157) I dokumentet med fremlæggelse af oplysninger havde Kommissionen anført, at denne subsidieordning er specifik, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), da lovgivningen begrænser adgangen til denne ordning til virksomheder, der er hjemmehørende i Den Kinesiske Folkerepublik, og som har investeret i andre hjemmehørende virksomheder.

(158) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering disse konklusioner og fremførte, at den fritagelse for skat af udbytte mellem kvalificerede kinesiske virksomheder ikke kan anses for at være specifik, da artikel 26, stk. 3, i EIT Law fastsætter, at en sådan fritagelse for skat af udbytte også er tilgængelig for ikke hjemmehørende virksomheder. Den kinesiske regering fremfører endvidere, at kriterierne for støtteberettigelse er objektive og gælder for alle kinesiske virksomheder uanset erhvervsgren, vare eller geografiske placering.

(159) Selv om det er korrekt, at EIT Law som fremført af den kinesiske regering i denne procedure i artikel 26, stk. 3, fastsætter, at en sådan fritagelse for skat af udbytte også er tilgængelig for ikke hjemmehørende virksomheder, er Kommissionen dog fortsat af den opfattelse, at denne subsidieordning er specifik. Artikel 25 i EIT Law bekræfter faktisk, at denne skattefritagelse er forbeholdt erhvervsgrene og projekter, der tilskyndes af staten. Det er således kun tilskyndede erhvervsgrene og projekter, der kan få adgang til denne ordning. Som forklaret ovenfor i afdeling 5.1.c) er solcelleglasindustrien en tilskyndet erhvervsgren.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(160) Kommissionen har beregnet subsidiebeløbet som forskellen mellem det skattebeløb, der normalt ville blive opkrævet i UP, og det skattebeløb, der faktisk er betalt af den berørte virksomhed.

([1]) Side 52 og 53 i den ikke fortrolige udgave af klagen omhandler dette program.

| Udbytteskatteordninger | |
|---|---|
| Virksomhedens navn | Subsidiemargen |
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 0 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 0 % |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 5,8 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 0 % |

7.4. *Andre direkte skattefritagelsesordninger og skattenedsættelsesprogrammer (direct tax exemption schemes and reduction programmes)*

a) Indledning

(161) Bortset fra de programmer, der blev vurderet i afdeling 7.1-7.3, fandt Kommissionen ingen dokumentation for fordele opnået af virksomhederne i stikprøven i forbindelse med andre direkte skattefritagelsesordninger og skattenedsættelsesprogrammer, som er opført ovenfor i afdeling C.4. Kommissionen fandt imidlertid under sine kontrolbesøg to andre virksomhedsbeskatningsordninger i regnskaberne hos en virksomhed i stikprøven, nemlig udligning af udgifter til FoU og godtgørelse af ejendomsskat og skat på brugsret til jord. Disse falder også ind under »direct tax exemption and reduction schemes«, der er beskrevet i indledningsmeddelelsen som foranstaltninger, hvorved det beløb, der skal betales i selskabsskat, er blevet sænket af skattemyndigheden, eller hvor skattemyndigheden har refunderet selskabsskat, der allerede er betalt. Udligning af udgifter til FoU skal også ses i sammenhæng med ordningen »tax offset for R&D at FIEs«, der er opført ovenfor i afdeling C.4.

b) Retsgrundlag

(162) Retsgrundlaget for udligning af udgifter til FoU er artikel 30 den kinesiske EIT law.

(163) For så vidt angår godtgørelse af ejendomsskat og skat på brugsret til jord, blev den nøjagtige lov, i henhold til hvilken disse fordele blev indrømmet, ikke fremlagt, selv om Kommissionen fik en kopi af et cirkulære udstedt af de lokale myndigheder, der var vedlagt fritagelsen.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(164) Kommissionen konstaterede, at én virksomhed i stikprøven modtog skattefradrag for FoU-udgifter og godtgørelse af ejendomsskat og skat på brugsret til jord. Dokumentet, der er udstedt af de lokale myndigheder, begrænser godtgørelserne til nyetablerede high and new technology enterprises.

d) Konklusion

(165) For så vidt angår skattefradrag for FoU-udgifter, er Kommissionen af den opfattelse, at denne subsidieordning er specifik, da artikel 30 skal sammenholdes med artikel 25 i EIT law, hvoraf det fremgår, at denne skattefritagelse er forbeholdt erhvervsgrene og projekter tilskyndet af staten. Det er således kun tilskyndede erhvervsgrene og projekter, der kan få adgang til denne ordning. Som forklaret ovenfor i afdeling 5.1.c) er solcelleglasindustrien en tilskyndet erhvervsgren.

(166) Godtgørelse af ejendomsskat og skat på brugsret til jord var specifikke med hensyn til beliggenhed og type erhvervsgren. Den kinesiske regering blev anmodet om at fremlægge yderligere oplysninger om disse skatteordninger i anmodningen om yderligere konsultationer, men afviste dette. Derfor fortsatte Kommissionen på grundlag af dokumentation, der er indsamlet med henblik på anvendelse af disse ordninger på virksomheden i stikprøven, og uden andre tilgængelige oplysninger.

(167) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens konklusioner og fremførte, at Kommissionen ikke havde fremlagt nogen positiv dokumentation, for så vidt angår specificiteten af disse ordninger i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger. Der blev kun foretaget en fremlæggelse af oplysninger med detaljerede oplysninger om specificiteten af disse ordninger til den berørte virksomhed, og der blev ikke modtaget bemærkninger fra virksomheden. Kommissionen har også ladet flere oplysninger om specificiteten af disse ordninger indgå i ovenstående betragtninger.

(168) Kommissionen er af den opfattelse, at disse ordninger er subsidier, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 3, stk. 2, fordi der ydes et finansielt bidrag i form af indtægter, der ikke opkræves af den kinesiske regering, og hvorved den berørte virksomhed opnår en fordel. Fordelen for modtageren svarer til skattebesparelsen.

e) Beregning af subsidiebeløbet

(169) Kommissionen har beregnet subsidiebeløbet som forskellen mellem det skattebeløb, der normalt ville blive opkrævet i UP, og det skattebeløb, der faktisk er betalt af den berørte virksomhed.

| Virksomhedsbeskatningsordninger | |
|---|---|
| Virksomhedens navn | Subsidiemargen |
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 0 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 0 % |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 0,7 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 0 % |

8. **Programmer vedrørende indirekte skat og importtold**

(170) Kommissionen konstaterede ikke nogen fordel for nogen virksomhed i stikprøven ved de programmer vedrørende indirekte skat og importtold, der er opført ovenfor i afdeling C.4.

9. **Statslig levering af varer og tjenester mod utilstrækkeligt vederlag**

9.1. *Levering af antimon; levering af elektricitet*

(171) Der blev ikke konstateret nogen fordel forbundet med køb af antimon eller elektricitet fra de stikprøveudvalgte virksomheders side i UP.

9.2. *Levering af brugsret til jord*

a) Indledning

(172) Som nævnt i betragtning 354-370 i solpanelforordningen kan virksomheder ikke købe jord direkte i Kina, men kun købe en brugsret til jord (land use right - »LUR«) af de lokale myndigheder.

b) Retsgrundlag

(173) Ifølge Land Administration Law of the PRC tilhører al jord folket og kan ikke købes eller sælges, men loven fastsætter, på hvilke vilkår brugsretten til jord kan sælges til virksomheder ved budrunder eller auktioner.

c) Konklusioner af undersøgelsen

(174) I princippet ville et auktionssystem tillade markedet at vurdere prisen på brugsretten til et bestemt stykke jord, og derfor ville prisen blive fastsat uafhængigt. Under Kommissionens besøg anførte den kinesiske regering imidlertid, at den under alle omstændigheder fastsætter gulvpriser for hver jordklasse (jord klassificeres fra 1 til 15 ud fra kvaliteten af jordstykket), under hvilke prisen på brugsretten til jord ikke kan falde.

(175) Den kinesiske regering kontrollerer også udbuddet af jordstykker ved at fastsætte kvoter for, for hvilke jordarealer der kan sælges brugsret til jord til industrielle formål eller boligformål pr. provins pr. år.

(176) Under alle omstændigheder fandt Kommissionen intet bevis for, at der var blevet afholdt en auktion, hvor der uafhængigt var blevet fastsat en pris på brugsretten til jorden for hver enkelt brugsret til jord, der var blevet erhvervet af de eksporterende producenter i stikprøven. Den virksomhed, der blev tildelt jorden, afgav enten bud på startprisen eller 5 CNY pr. kvadratmeter over startprisen, og da det var den eneste bydende, blev denne tildelt brugsretten til jorden.

(177) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering Kommissionens konklusioner og fremførte, at der faktisk fandt en auktion sted i forbindelse med salg af brugsret til jord til industrien i Kina.

(178) Den kinesiske regering hævdede først, at der var et egentligt auktionssystem, blot fordi staten fastsatte startprisen som enhver auktionarius. Dette argument afvises, da en auktion normalt omfatter, at startprisen fastsættes af en uafhængig auktionarius efter en uafhængig vurdering, hvilket ikke er tilfældet her, da ejeren af brugsretten til jord også er auktionarius.

(179) Så fremførte den kinesiske regering, at gulvpriserne tjener til at sikre, at den endelige pris ikke kommer under den »grundlæggende markedsværdi« for brugsretten til jord. Denne udtalelse blev ikke dokumenteret og er i sig selv en cirkelslutning, da det beløb, der betales for brugsretten til jord (som regeringen har fastsat), formodes at være markedsprisen (hvorpå gulvet baseres).

(180) Så fremførte den kinesiske regering, at det forhold, at der ikke var andre bydende på auktionen, »ikke er en grund til at antage, at brugsretten til jord ikke rent faktisk blev solgt på auktion«. Konklusionen af denne dokumentation er præcis den modsatte. Den kinesiske regering har trods anmodninger ikke kunnet dokumentere, at en eneste brugsret til jord er blevet konkurrencedygtigt prissat på auktion, derfor må det konstateres, at processen fungerer således, at regeringen fastsætter prisen og virksomheden betaler denne pris. Flere bydende er ganske vist ikke et absolut krav i alle tilfælde for at fastslå, om der forefindes et markedsbaseret system, men fuldstændigt fravær af en situation med flere bydende, hvilket måtte konstateres, for så vidt angår alle virksomheder i stikprøven, er en stærk indikation på fraværet af reelle markedspriser.

(181) I et tilfælde, hvor en virksomhed i stikprøven betalte 5 CNY pr. kvadratmeter mere end den pris, der var fastsat af regeringen, meddelte virksomheden Kommissionen, at den kompetente myndighed havde pålagt den at gøre det udelukkende for at få det til at se ud, som om der havde fundet en auktion sted. Kommissionen kan derfor ikke betragte dette forhold som positiv dokumentation for, at der findes et marked for salg af brugsret til jord i Kina.

(182) Virksomhederne i stikprøven betalte derfor rent faktisk den pris, der fastsættes af den kinesiske regering. Som også fastslået i solpanelforordningens betragtning 361-370 leveres brugsretten til jord mod utilstrækkeligt vederlag i forhold til en markedsreference, jf. litra e) nedenfor.

d) Konklusion

(183) Kommissionen konkluderer, at den kinesiske regerings levering af brugsret til jord bør betragtes som et subsidie, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iii), og artikel 3, stk. 2, i form af levering af varer, hvorved virksomhederne opnår en fordel. Da undersøgelsen ikke afslørede, at der findes et fungerende marked for salg af brugsret til jord i Kina, viser brugen af en ekstern referencepris (se litra e) nedenfor), at det beløb, som de stikprøveudvalgte eksportører har betalt for brugsretten til jord, ligger under markedsprisen.

(184) Subsidiet er specifikt, jf. grundforordningens artikel 4, stk. 2, litra a), og artikel 4, stk. 2, litra c), fordi afgørelse nr. 40 fra statsrådet kræver, at de offentlige myndigheder sikrer, at der leveres jord til tilskyndede erhvervsgrene, som solcelleglas tilhører. Artikel 18 i afgørelse nr. 40 gør det klart, at erhvervsgrene, der er begrænset (»restricted«), ikke får adgang til brugsret til jord.

(185) Situationen vedrørende jord i Kina behandles også i arbejdsdokumentet fra IMF, hvori det bekræftes, at levering af brugsret til jord til kinesiske virksomheder ikke overholder markedsvilkårene ([1]).

(186) Den kinesiske regering anfægtede konklusionen vedrørende specificitet og anførte, at begrænsningerne i afgørelse nr. 40 ikke kan bruges til at bevise en specifik tildeling af en fordel. Denne påstand afvises, da formålet med afgørelse nr. 40 er at tildele brugsret til jord til tilskyndede erhvervsgrene. Solcelleglasproduktion er en tilskyndet erhvervsgren, og derfor er levering af brugsret til jord til solcelleglasproducenter omfattet af bestemmelserne i afgørelse nr. 40.

(187) En virksomhed i stikprøven anfægtede også Kommissionens konklusioner og anførte, at der er et velfungerende marked i Kina for brugsret til jord. Dens vurdering af, hvordan processen i forbindelse med brugsret til jord fungerer, fremgår imidlertid ikke af dens konklusion. Den var stadig ude af stand til at påvise, at brugsret til jord vurderes uafhængigt, at den sælges ved en uafhængig auktion, at prisen på brugsret til jord fastsættes af markedet efter en udbudsprocedure i egentlig konkurrence, og at prisen ikke er fordrejet af statsstøtte.

([1]) IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances, April 2012, s. 12.

(188) Virksomheden i stikprøven fremførte derefter, at trods det, at Kommissionen burde have konstateret, at der var et velfungerende marked og dermed intet subsidie, burde Kommissionen sammenligne prisen på virksomhedens brugsret til jord med en reference, nemlig priserne på brugsret til jord i den provins, hvor virksomheden var beliggende. I betragtning af, at Kommissionen har fastslået, at der ikke findes nogen hensigtsmæssig markedsreference i den pågældende provins, blev dette argument afvist.

e) Beregning af subsidiemargenen

(189) Fordelen beregnes som forskellen mellem den pris, der blev betalt for brugsretten til jord, og en passende ekstern referencepris. Som i solpanelforordningen er denne eksterne referencepris markedsprisen for jord i Separate Customs Territory of Taiwan, Penghu, Kinmen and Matsu (»Kinesisk Taipei«).

(190) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede den kinesiske regering anvendelsen af Kinesisk Taipei som reference og udbad sig flere oplysninger om, hvorfor Kinesisk Taipei er en hensigtsmæssig reference. Som forklaret i betragtning 467 i solpanelforordningen betragter Kommissionen Kinesisk Taipei som en egnet ekstern reference af følgende årsager:

a) det sammenlignelige niveau for økonomisk udvikling, BNP og den økonomiske struktur i Kinesisk Taipei og de fleste provinser og byer i Kina, hvor de eksporterende producenter i stikprøven er beliggende

b) den fysiske afstand mellem Kina og Kinesisk Taipei

c) den høje grad af industriel infrastruktur i både Kinesisk Taipei og mange provinser i Kina

d) de stærke økonomiske bånd og den omfattende grænseoverskridende handel mellem Kinesisk Taipei og Kina

e) den store befolkningstæthed i mange af provinserne i Kina og Kinesisk Taipei

f) ligheden mellem typen af jord og transaktioner, som anvendes til at beregne den relevante reference i Kinesisk Taipei og Kina, og

g) de fælles demografiske, sproglige og kulturelle særtræk ved Kinesisk Taipei og Kina.

(191) Alle disse faktorer taget i betragtning konkluderede Kommissionen, at priserne på brugsret til jord i Kina, hvis der herskede markedsvilkår, for de eksporterende producenter i stikprøven ville være meget lig priserne på jord i Kinesisk Taipei.

(192) En virksomhed i stikprøven fremførte, at hvis der skulle benyttes en ekstern reference, burde BNP'et i den provins, hvor den var beliggende, tages i betragtning, og referencen burde være »aktuelle priser på jord i Egypten, Armenien, Guatemala, Congo, Mongoliet eller Indonesien«, da disse lande var på »et lignende udviklingstrin«. Dette argument blev afvist af følgende grunde:

a) Niveauet for økonomisk udvikling er ikke den eneste af de ovenfor anførte faktorer, som gør, at Kinesisk Taipei var en egnet reference,

b) virksomheden henviste til den provins, hvor den er beliggende, snarere end til byen, som har et langt højere BNP pr. indbygger end den omgivende provins, og

c) den fremførte ingen argumenter, ud over BNP, for at nogen af de andre eksterne referencer ville være mere passende end Kinesisk Taipei.

(193) En anden virksomhed i stikprøven anførte efter fremlæggelsen af oplysninger, at anvendelsen af Kinesisk Taipei ikke var afpasset de økonomiske vilkår i den pågældende provins, hvor den var beliggende, men foreslog ikke et alternativ. Da der ikke blev foreslået alternative referencer, bekræftes anvendelsen af Kinesisk Taipei.

(194) Gennemsnitlige jordpriser i Kinesisk Taipei for 2012 blev taget fra Industrial Bureau of the Ministry of Economic Affairs og justeret bagud for inflation og vækst i BNP for at fastsætte en referencepris på jord i hvert kalenderår. Da brugsretten til jord gælder i 50 år og afskrives på dette grundlag, bliver fordelen i UP 1/50 af forskellen mellem referenceprisen og den pris, der faktisk er betalt.

(195) Den subsidiesats, der blev fastlagt for levering af jord mod utilstrækkeligt vederlag, er som følger:

| Levering af jord mod utilstrækkeligt vederlag | |
|---|---|
| Virksomhedens navn | Subsidiemargen |
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 2,1 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 8,0 % |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 2,3 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 7,1 % |

### 10. **Konklusion vedrørende subsidiering**

(196) Kommissionen har beregnet de udligningsberettigede subsidiebeløb i henhold til grundforordningens bestemmelser for de undersøgte virksomheder ordning for ordning og lagt disse tal sammen med henblik på at beregne et samlet subsidiebeløb for hele virksomheden i UP.

(197) Til beregning af de samlede subsidiemargener nedenfor beregnede Kommissionen først den procentvise subsidiering, nemlig subsidiebeløbet i forhold til virksomhedens samlede omsætning. Denne procentsats blev derefter anvendt til at beregne det subsidie, der blev ydet til eksport af den pågældende vare til Unionen i UP.

(198) Derefter blev subsidiebeløbet pr. kvadratmeter af den pågældende vare, som blev eksporteret til Unionen i UP, beregnet og nedenstående margener beregnet som en procentdel af cif-værdien af samme eksport pr. kvadratmeter.

(199) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke tog hensyn til de beregnede dumpingmargener i den sideløbende antidumpingprocedure, da den offentliggjorde subsidiemargenerne i forbindelse med fremlæggelsen af oplysninger, og at Kommissionen kun forholdt sig til »dobbelttælling« ved beregningen af den told, der skulle indføres.

(200) Den kinesiske regering anmodede om, at når det blev konstateret, at subsidiering forårsagede dumping, skulle margenberegningerne afspejle dette, og ligeledes toldberegningerne.

(201) Da foranstaltningerne i dette tilfælde er begrænset af skadesmargenen, ville dette ikke ændre den indførte told. Kommissionen fandt det derfor ikke nødvendigt at behandle indholdet af disse påstande.

| Virksomhedens navn | Subsidiemargen |
|---|---|
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 3,2 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 17,1 % |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 12,8 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 16,7 % |

## D. **SKADE**

### 1. **Definition af EU-erhvervsgren og EU-produktion**

(202) Otte producenter, der fremstillede samme vare i Unionen i UP, gav sig til kende efter indledningen af proceduren. Kommissionen er ikke bekendt med nogen andre EU-producenter af samme vare. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at disse otte producenter udgør EU-erhvervsgrenen, jf. grundforordningens artikel 9, stk. 1, og de vil i det følgende blive benævnt »EU-erhvervsgrenen«.

(203) Alle tilgængelige oplysninger om EU-erhvervsgrenen, herunder oplysninger fremlagt af klageren, makroøkonomiske data fra EU-erhvervsgrenens sammenslutning (Glass for Europe) og spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven, blev anvendt til at fastsætte den samlede EU-produktion i UP. Disse oplysninger blev

krydstjekket med spørgeskemabesvarelserne for de stikprøveudvalgte EU-producenters vedkommende. Den samlede EU-produktion blev på dette grundlag anslået til at være på omkring 21 734 000 kvadratmeter i UP.

(204) Efter fremlæggelsen af oplysninger bemærkede den kinesiske regering forskelle imellem oplysningerne i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger og dem i klagen vedrørende EU-erhvervsgrenen. Den hævdede endvidere, at dette tyder på mangel på objektiv og troværdig dokumentation og gør Kommissionens konklusioner tvivlsomme.

(205) De forskelle, som den kinesiske regering konstaterede imellem oplysningerne i klagen og i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger, skyldes, at alle oplysningerne vedrørende EU-producenterne i stikprøven blev kontrolleret på stedet og i givet fald ajourført. Da producenterne i stikprøven tegner sig for 79 % af EU-erhvervsgrenens samlede salg på EU-markedet, kan Kommissionen ikke godtage det argument, at den anvendte dokumentation ikke var et objektivt og troværdigt grundlag for Kommissionens konklusioner.

2. **Fastlæggelse af det relevante EU-marked**

(206) Ingen af de stikprøveudvalgte EU-producenters produktion var beregnet til bunden anvendelse. Derfor var der ingen grund til at foretage en særskilt analyse af det bundne salg.

3. **EU-forbruget**

(207) EU-forbruget blev fastlagt ud fra mængden af alle EU-producenters samlede EU-salg på EU-markedet, dvs. ekskl. deres eksport, plus import fra Kina og import fra andre tredjelande. Fastlæggelsen af EU-forbruget skete ud fra oplysninger fra klageren og Glass for Europe og blev, hvor det var muligt, krydstjekket med spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven.

(208) EU-forbruget udviklede sig således:

*Tabel 1*

**EU-forbrug (1 000 $m^2$)**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Samlet EU-forbrug | 16 596 | 28 239 | 33 993 | 27 412 |
| *Indeks* | *100* | *170* | *205* | *165* |

*Kilde*: Glass for Europe, klageren og EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(209) I den betragtede periode voksede det samlede EU-forbrug med 65 % mellem 2009 og 2011, men faldt i UP i forhold til 2011. Forbruget i 2012 forblev imidlertid betragteligt over niveauet i 2009. Dette skyldes hovedsagelig det voksende forbrug af færdigvarer, navnlig solcellemoduler (se afdeling E.2.3 nedenfor).

4. **Import fra det pågældende land**

4.1. *Mængde og markedsandel for subsidieret import fra det pågældende land*

(210) Da solcelleglas importeres til Unionen under KN-kode 7007 19 80 - - — I andre tilfælde — Lamineret sikkerhedsglas, som omfatter andre varer, der ikke er genstand for denne undersøgelse, kunne Eurostat ikke anvendes til at fastlægge importmængder og -værdier. Importmængderne og -værdierne blev baseret på oplysninger fra klageren og Glass for Europe. Subsidieret import til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

*Tabel 2*

**Importmængde (1 000 $m^2$) og markedsandel**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Importmængde fra Kina (1 000 $m^2$) | 1 200 | 2 050 | 6 150 | 8 350 |
| *Indeks* | *100* | *171* | *513* | *696* |

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Markedsandel | 7,2 % | 7,3 % | 18,1 % | 30,5 % |
| *Indeks* | *100* | *100* | *250* | *421* |

*Kilde*: Glass for Europe og klagen

(211) I løbet af den betragtede periode voksede mængden af subsidieret import af den pågældende vare til Unionen markant med 596 %. Dette førte til en betydelig forøgelse af markedsandelen for import fra Kina af den pågældende vare på EU-markedet (en forøgelse fra 7,2 % til 30,5 %).

(212) EU-forbruget voksede også frem til 2012. I 2012, hvor EU-markedet svandt, kunne de kinesiske eksporterende producenter imidlertid fortsat øge deres samlede importmængde.

(213) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremførte den kinesiske regering, at Kommissionen anvendte oppustede tal, hvorimod kinesiske eksportstatistikker angiveligt viste meget lavere eksport i UP i forhold til importmængden i dokumentet med fremlæggelse af oplysninger, og anmodede om en redegørelse for, hvordan disse mængder blev beregnet.

(214) Kommissionen bemærker indledningsvis, at de eksportstatistikker, som den kinesiske regering fremlagde — inkl. alle typer hærdet glas — er mere end 2,5 gange lavere end, hvad statistikkerne fra Eurostat viser for hele KN-kode ex 7007 19 80 for 2012. Den kan derfor ikke betragte dem som forholdsvis pålidelige.

(215) Kommissionen tog udgangspunkt i oplysningerne fra klageren og Glass for Europe ved sine beregninger. Disse oplysninger er tilgængelige i det ikke fortrolige dossier. Kommissionen krydstjekkede disse oplysninger med de efterprøvede oplysninger fra de eksporterende producenter i stikprøven og de øvrige samarbejdsvillige eksporterende producenter. Som nævnt i afdeling A.3.3 ovenfor tegnede de samarbejdsvillige eksporterende producenter sig for næsten 100 % af den oplyste eksport af solcelleglas til Unionen i 2012. Kommissionen har derfor ingen grund til at tro, at de oplysninger, som den baserede sine konklusioner på, er ukorrekte. Desuden fremlagde den kinesiske regering ingen dokumentation til støtte for sin påstand.

4.2. *Priser på den subsidierede import fra det pågældende land og prisunderbud*

(216) De gennemsnitlige priser på den subsidierede import til Unionen fra det pågældende land udviklede sig således:

*Tabel 3*

**Importpriser (EUR/m$^2$)**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Kina | 6,02 | 6,10 | 4,96 | 4,38 |
| *Indeks* | *100* | *101* | *82* | *73* |

*Kilde*: Klageren og de kinesiske eksporterende producenters spørgeskemabesvarelser

(217) Den gennemsnitlige importpris for den pågældende vare faldt i den betragtede periode. Den gennemsnitlige importpris faldt med 27,2 % fra 6,02 EUR/m$^2$ i 2009 til 4,38 EUR/m$^2$ i UP.

(218) For at fastslå prisunderbuddet i UP blev de vejede gennemsnitlige salgspriser pr. varetype, som EU-producenterne i stikprøven solgte til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder på EU-markedet, justeret til ab fabrik, sammenlignet med de tilsvarende vejede gennemsnitlige priser pr. varetype for import fra de kinesiske producenter i stikprøven ved salg til den første uafhængige kunde på EU-markedet, fastsat på cif-basis, med passende justeringer i opadgående retning, nemlig 0,40 EUR/m$^2$ for omkostninger til toldklarering, håndtering og lastning og 3 % importtold. Disse justeringer øger alt afhængigt af varekontrolnummeret prisen med 7 % til 15 %, med andre ord et vejet gennemsnit på 11 %.

(219) Prissammenligningen blev foretaget mellem varetyper for transaktioner i samme handelsled, behørigt justeret, jf. betragtningen ovenfor, og efter fradrag af nedslag og rabatter. Resultatet af sammenligningen viste, udtrykt som en

procentdel af omsætningen i UP for EU-producenterne i stikprøven, en vejet gennemsnitlig underbudsmargen pr. virksomhed på mellem 10,6 % og 26,7 % af de stikprøveudvalgte EU-producenters priser ved den subsidierede import af den pågældende vare.

5. **EU-erhvervsgrenens økonomiske situation**

(220) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 5, omfattede undersøgelsen af indvirkningen af den subsidierede import på EU-erhvervsgrenen en vurdering af alle de økonomiske faktorer og forhold, der havde indflydelse på EU-erhvervsgrenens situation i den betragtede periode.

(221) Der blev, jf. afdeling A.3.2 ovenfor, anvendt stikprøveudtagning i forbindelse med undersøgelsen af den mulige skade, EU-erhvervsgrenen led.

(222) I forbindelse med skadesanalysen sondrede Kommissionen mellem makroøkonomiske og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Kommissionen analyserede de makroøkonomiske indikatorer for den betragtede periode ud fra oplysninger fremlagt af Glass for Europe og klageren vedrørende alle EU-producenter. Kommissionen analyserede de mikroøkonomiske indikatorer ud fra spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven.

(223) Med henblik på denne undersøgelse blev følgende makroøkonomiske indikatorer undersøgt: produktion, produktionskapacitet, kapacitetsudnyttelse, salgsmængde, markedsandel, vækst, beskæftigelse, produktivitet, subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering.

(224) Følgende mikroøkonomiske indikatorer blev undersøgt: gennemsnitlige enhedspriser, enhedsomkostninger, arbejdskraftomkostninger, lagerbeholdninger, rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital.

(225) En eksporterende producent hævdede, at Kommissionen undlod at gennemføre skadesanalysen i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1 og 4, da den gennemførte skadesanalysen ud fra to separate og angiveligt usammenhængende datasæt, dvs. de makro- og mikroøkonomiske skadesindikatorer. Denne anførte endvidere, at den påståede manglende sammenhæng i analysen ud fra de to datasæt sår alvorlig tvivl om det rimelige, retfærdige og objektive i det samlede skadesbillede.

(226) Den samme part citerede en række tidligere undersøgelser, hvor EU-institutionerne angiveligt definerede forskellige datasæt på en inkonsekvent måde som værende enten makro- eller mikroøkonomiske data.

(227) Kommissionen kan ikke acceptere denne påstand. Dette er en metode, som anvendes i forbindelse med stikprøver for at analysere EU-erhvervsgrenens situation og for ikke blot at tage højde for tendenserne i stikprøven, men også for tendenserne i EU-erhvervsgrenen som helhed. Alle de faktorer, der er omhandlet i grundforordningens artikel 8, stk. 4, blev inddraget i analysen. Konklusionen vedrørende skade bygger også på dem alle. Skadesanalysen blev derfor foretaget i overensstemmelse med grundforordningens artikel 8, stk. 1 og 4.

6. **Makroøkonomiske indikatorer**

6.1. *Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse*

(228) Den samlede EU-produktion, produktionskapaciteten og kapacitetsudnyttelsen udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 4*

**Produktion, produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Produktionskapacitet (1 000 $m^2$) | 39 000 | 44 611 | 48 511 | 54 615 |
| *Indeks 2009* | *100* | *114* | *124* | *140* |
| Produktionsmængde (1 000 $m^2$) | 17 540 | 29 245 | 31 245 | 21 734 |
| *Indeks* | *100* | *167* | *178* | *124* |
| Kapacitetsudnyttelse | 45 % | 66 % | 64 % | 40 % |
| *Indeks* | *100* | *146* | *143* | *88* |

*Kilde*: Klageren og EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(229) EU-erhvervsgrenens produktion voksede i den betragtede periode i takt med forbruget. Allerede ved begyndelsen af den betragtede periode havde EU-erhvervsgrenen overskydende produktionskapacitet. På grund af det hurtigt voksende EU-forbrug svandt denne overskydende kapacitet frem til 2011, da EU-produktionskapaciteten — skønt den voksede — voksede i et lavere tempo end EU-forbruget. Produktionskapaciteten fortsatte med at vokse i 2012, hvorimod EU-forbruget faldt. Produktionen voksede fra 2009 til 2011, hvorefter den faldt med 30 % i UP. På grund af den eksisterende kapacitet kunne EU-erhvervsgrenen hurtigt øge produktionen for at imødekomme den stærkt voksende efterspørgsel i Unionen frem til 2011. Samtidig udvidede EU-erhvervsgrenen som en reaktion på den vækst, der kunne konstateres fra 2009 til 2011, sin kapacitet yderligere, hvoraf en del blev taget i anvendelse i UP. Det førte til et voldsomt fald i kapacitetsudnyttelsen i UP i forhold til de foregående år.

(230) Selv om EU-erhvervsgrenen i den betragtede periode udvidede sin kapacitet som reaktion på et øget forbrug, voksede EU-erhvervsgrenens produktionsniveauer i et lavere tempo end forbruget, og kapacitetsudnyttelsen faldt efter en betydelig stigning i de første tre år af den betragtede periode i UP, hvilket faldt sammen med en øget markedsandel for den subsidierede import fra det pågældende land og den illoyale konkurrence, som EU-erhvervsgrenens vigtigste brugerkunder i solpanelsektoren blev udsat for på grund af kinesisk dumping og subsidiering i samme sektor.

6.2. *Salgsmængde og markedsandel*

(231) EU-erhvervsgrenens salgsmængde og markedsandel udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 5*

**Salgsmængde og markedsandel**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Salgsmængde (1 000 $m^2$) | 14 696 | 25 303 | 26 556 | 18 039 |
| *Indeks* | *100* | *172* | *181* | *123* |
| Markedsandel | 88,6 % | 89,6 % | 78,1 % | 65,8 % |
| *Indeks* | *100* | *101* | *88* | *74* |

*Kilde*: Glass for Europe, klageren og EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(232) I løbet af den betragtede periode voksede EU-erhvervsgrenens salgsmængde med 22,7 %. En situation med en vækst i EU-forbruget på 65 % førte imidlertid til et fald i EU-erhvervsgrenens markedsandel fra 88,6 % i 2009 til 65,8 % i UP, med andre ord et fald på 25,7 % i den betragtede periode. EU-erhvervsgrenens salg voksede meget mindre end den subsidierede import fra det pågældende land. Som følge heraf var EU-producenterne derfor ikke i stand til fuldt ud at udnytte det voksende forbrug, og deres markedsandel faldt derfor i den betragtede periode.

6.3. *Vækst*

(233) EU-erhvervsgrenens vækst afspejles i dens mængdeindikatorer som f.eks. produktion, salg og i dens markedsandel set i forhold til udviklingen i forbruget. Trods en vækst i forbruget i den betragtede periode voksede EU-producenternes markedsandel ikke i takt med forbruget. EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt i den betragtede periode. I samme periode voksede markedsandelen for importen fra Kina med 321 %. Det forhold, at EU-erhvervsgrenen ikke kunne vokse i takt med væksten på markedet havde alt i alt en negativ indvirkning på dens økonomiske situation.

6.4. *Beskæftigelse og produktivitet*

(234) Beskæftigelsen og produktiviteten udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 6*

**Beskæftigelse og produktivitet**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Beskæftigelse — fuldtids-ækvivalenter (FTÆ) | 565 | 792 | 932 | 857 |
| *Indeks* | *100* | *140* | *165* | *152* |

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Produktivitet (1 000 $m^2$/FTÆ) | 31 | 37 | 34 | 25 |
| *Indeks* | *100* | *119* | *108* | *82* |

*Kilde*: Klageren og EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(235) Samlet set voksede beskæftigelsen med 52 % mellem 2009 og UP. Væksten fandt imidlertid sted i perioden frem til 2011, hvor beskæftigelsen var på sit højeste med 932 fultidsækvivalenter (FTÆ), og efterfølgende faldt den til 857 FTÆ i UP. Produktiviteten voksede kun ganske lidt i 2010 og i 2011 i forhold til i 2009. Dette skyldes til dels, at produktionen af samme vare er yderst automatiseret og kræver få medarbejdere. I UP faldt den imidlertid med 24,4 % i forhold til i 2011. Dette skyldtes et fald på omkring 30 % i produktionen, som havde en negativ indvirkning på kapacitetsudnyttelsen i samme periode.

(236) Derfor faldt beskæftigelsen i UP som reaktion på tendensen i EU-produktionen af samme vare i UP.

6.5. *Subsidiemargenens størrelse og genrejsning efter tidligere subsidiering*

(237) Alle subsidiemargenerne ligger væsentligt over bagatelgrænsen. I betragtning af importmængderne og -priserne fra det pågældende land kan indvirkningen af størrelsen af de faktiske subsidiemargener på EU-erhvervsgrenen betragtes som væsentlig.

(238) Da dette er den første antisubsidieundersøgelse vedrørende den pågældende vare, er genrejsning efter tidligere subsidiering ikke relevant i forbindelse med undersøgelsen.

## 7. **Mikroøkonomiske indikatorer**

(239) Som nævnt ovenfor analyseres de mikroøkonomiske indikatorer ud fra spørgeskemabesvarelserne fra EU-producenterne i stikprøven. For de fleste EU-producenter i stikprøven var 2009 det år, hvor de foretog de første investeringer og startede produktionen af samme vare. Selv om størstedelen af EU-producenterne i stikprøven allerede var i glaserhvervet, måtte alle virksomheder investere i anlæg til solcelleglas, som er fuldstændig uafhængige af normal glasproduktion, fordi renheden og jernindholdet i glasset er meget anderledes ligesom den overordnede kvalitet. Desuden skal glasset hærdes, hvilket ikke er tilfældet med almindeligt glas. Til sidst overfladebehandles det. Alle indikatorer, som er analyseret herunder, er således markant påvirket af denne opstartsfase i 2009. For at vise tendenserne uden den fordrejende virkning af de stikprøveudvalgte virksomheders opstartsfase vises der også indeks fra 2010.

7.1. *Priser og faktorer, som påvirker priserne*

(240) De gennemsnitlige salgspriser hos EU-producenterne i stikprøven ved salg til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 7*

**Gennemsnitlige salgspriser i Unionen**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Gennemsnitlig enhedssalgspris på EU-markedet (EUR/$m^2$) | 10,64 | 9,07 | 8,91 | 8,20 |
| *Indeks 2009* | *100* | *85* | *84* | *77* |
| *Indeks 2010* | *117* | *100* | *98* | *90* |
| Enheds-produktions-omkostninger (EUR/$m^2$) | 13,13 | 8,38 | 8,44 | 9,34 |
| *Indeks 2009* | *100* | *64* | *64* | *71* |
| *Indeks 2010* | *157* | *100* | *101* | *112* |

*Kilde*: EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(241) Enhedssalgspriserne faldt konstant i den betragtede periode, men faldet i priserne var mest markant i UP, hvor de faldt med 7,9 % i forhold til 2011, med 9,5 % i forhold til 2010 og med 23 % i forhold til 2009. Faldet i EU-producenternes salgspriser var mindre end den tendens, der blev observeret for salgspriserne på de importerede varer fra det pågældende land. Eksempelvis var faldet i de kinesiske priser på 11 % mellem 2011 og 2012, hvorimod EU-priserne faldt med 8 % i samme periode.

(242) Trods den store forskel mellem EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige enhedssalgspris og de kinesiske importpriser, jf. afdeling D.4.2 ovenfor, var det faktiske underbud ud fra en sammenligning pr. varetype meget lavere, nemlig på mellem 10,6 % og 26,7 % i UP. Dette skyldes, at ikke alle de varetyper, der blev produceret af EU-erhvervsgrenen, blev eksporteret af de stikprøveudvalgte kinesiske eksporterende producenter.

(243) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at Kommissionen ikke har taget hensyn til forskellen imellem de varetyper, der blev eksporteret af de kinesiske eksporterende producenter, og de varetyper, der blev solgt af EU-producenterne, da den foretog sin vurdering af de gennemsnitlige kinesiske priser. At det blev nævnt, at der var en stor forskel på EU-erhvervsgrenens gennemsnitlige salgspris og de eksporterende kinesiske producenters gennemsnitlige salgspris førte angiveligt til en fordrejet fremstilling af kendsgerningerne på grund af gabet mellem EU-erhvervsgrenens salgspriser og de kinesiske importpriser.

(244) Som anført ovenfor foretog Kommissionen en detaljeret sammenligning pr. varetype i forbindelse med underbud, hvilket uomtvisteligt indgår i skadesanalysen. Desuden anførte den klart årsagen til forskellene: den kendsgerning, at ikke alle de varetyper, som EU-erhvervsgrenen producerer, blev produceret af de kinesiske eksporterende producenter. Det kan derfor ikke hævdes, at Kommissionen kom med en vildledende og fordrejet fremstilling af kendsgerningerne.

(245) Enhedsproduktionsomkostningerne voksede med over 10 % mellem 2011 og UP, mens de var forholdsvis stabile mellem 2010 og 2011. Produktionsomkostningerne fulgte generelt tendensen i salgspriserne mellem 2009 og 2011. Stigningen i enhedsproduktionsomkostningerne i 2012 skyldtes et fald i produktionsmængden.

(246) Den kinesiske regering hævdede ligeledes, at faldet i den gennemsnitlige enhedssalgspris i den betragtede periode bl.a. skyldtes øget produktionseffektivitet. Desuden skyldtes stigningen i produktionsomkostningerne pr. enhed i 2012 angiveligt ikke faldet i produktionsmængden, men den øgede produktionskapacitet.

(247) Effektivitetsgevinsterne i perioden 2009-2011 nedbragte ganske rigtigt produktionsomkostningerne pr. enhed og bidrog således til faldet i enhedssalgsprisen. Kommissionen fastslog imidlertid, at den gennemsnitlige salgspris faldt til langt under de gennemsnitlige produktionsomkostninger pr. enhed i UP, og dermed kun dækkede 88 % heraf. Samtidig kunne den øgede produktionskapacitet for virksomhederne i stikprøven ikke have forårsaget stigningen i deres produktionsomkostninger pr. enhed. Deres produktionskapacitet voksede ganske rigtigt kun med 2,6 % mellem 2011 og 2012, mens deres gennemsnitlige produktionsomkostninger pr. enhed voksede med 10,6 % i samme periode. Derfor afvises disse påstande.

7.2. *Arbejdskraftomkostninger*

(248) De gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 8*

**Gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Gennemsnitlige arbejdskraft-omkostninger pr. ansat (EUR) | 45 232 | 44 503 | 48 288 | 50 615 |
| *Indeks 2009* | *100* | *98* | *107* | *112* |
| *Indeks 2010* | *102* | *100* | *109* | *114* |

*Kilde*: EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(249) Mellem 2009 og UP voksede de gennemsnitlige arbejdskraftomkostninger pr. ansat konstant, med 12 % i alt. En større vækst på 4,8 % fandt imidlertid sted mellem 2011 og UP. Den samlede vækst i arbejdskraftomkostningerne kan til dels forklares ved omkostninger for en række EU-producenter i forbindelse med anlæg uden aktivitet mellem 2011 og UP, med andre ord nødvendigheden af at betale ansatte, selv om de ikke arbejdede.

7.3. *Lagerbeholdninger*

(250) Lagerbeholdningerne hos EU-producenterne i stikprøven udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 9*

**Lagerbeholdninger**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Slutlagre (1 000 $m^2$) | 1 540 | 1 875 | 1 657 | 1 778 |
| *Indeks 2009* | *100* | *122* | *108* | *115* |
| *Indeks 2010* | *82* | *100* | *88* | *95* |

*Kilde*: EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(251) Lagerbeholdningerne voksede med 7,3 % mellem 2011 og UP og med 15 % mellem 2009 og UP, hvorimod de faldt med 11,6 % mellem 2010 og 2011.

(252) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at tendensen i lagerbeholdningerne er irrelevant, da deres vækst i absolutte og relative tal var meget begrænset.

(253) I betragtning af prisudviklingen er det ikke rationelt for en producent at opretholde høje lagerbeholdninger, fordi deres værdi hurtigt nedbringes. EU-producenterne ville derfor forventes at have begrænsede lagerbeholdninger af samme vare. Derfor er stigningen i lagerbeholdningerne for samme vare mellem 2011 og UP — skønt meget begrænset — en relevant indikator for at fastslå, om EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade. De store lagerbeholdninger i absolutte tal i 2010 skal ses på baggrund af, at salget var meget højere i det pågældende år end i UP.

7.4. *Rentabilitet, likviditet, investeringer, investeringsafkast og evne til at rejse kapital*

(254) Rentabiliteten, likviditeten, investeringerne og investeringsafkastet udviklede sig således for EU-producenterne i stikprøven i den betragtede periode:

*Tabel 10*

**Rentabilitet, likviditet, investeringer og investeringsafkast**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Rentabilitet | – 20,3 % | 8,3 % | 8,2 % | – 14,5 % |
| *Indeks 2009* | *100* | *241* | *240* | *129* |
| *Indeks 2010* | *– 244* | *100* | *99* | *– 174* |
| Likviditet (1 000 EUR) | – 21 550 | 29 574 | 33 425 | 6 200 |
| *Indeks 2009* | *100* | *337* | *355* | *229* |
| *Indeks 2010* | *– 73* | *100* | *113* | *21* |
| Investeringer (1 000 EUR) | 46 087 | 18 230 | 7 633 | 10 712 |
| *Indeks 2009* | *100* | *40* | *17* | *23* |
| *Indeks 2010* | *253* | *100* | *42* | *59* |

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Investeringsafkast | – 6,9 % | 9,6 % | 13,3 % | – 11,5 % |
| *Indeks 2009* | *100* | *339* | *393* | *66* |
| *Indeks 2010* | *– 72* | *100* | *139* | *– 120* |

*Kilde*: EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(255) Rentabiliteten hos EU-producenterne i stikprøven blev beregnet som nettooverskuddet før skat ved salg af samme vare til ikke forretningsmæssigt forbundne kunder i Unionen udtrykt i procent af omsætningen i forbindelse med dette salg.

(256) I 2009 led de fleste EU-producenter i stikprøven tab, hvilket som forklaret i afdeling D.7 navnlig skyldtes, at de startede deres produktion af samme vare på dette tidspunkt. I 2010 var den gennemsnitlige fortjeneste allerede på 8,31 %. Derefter faldt fortjenesten en anelse i 2011, hvor den subsidierede import begyndte at stige. Endelig led erhvervsgrenen væsentlige tab i UP, bl.a. et fald på 276,6 % i forhold til 2011.

(257) Tendensen for nettolikviditeten, som er de stikprøveudvalgte EU-producenters evne til at selvfinansiere deres aktiviteter, udviste ligeledes et markant fald på 81 % mellem 2011 og UP. Den voksede gradvis fra 2010 og udviste en generel stigning i den betragtede periode.

(258) Investeringsafkastet blev udtrykt som fortjenesten i procent af den bogførte nettoværdi af investeringerne.

(259) Det fremgår af tabel 10, at investeringerne efter opstartsfasen i 2009, hvor erhvervsgrenen foretog omfattende investeringer i samme vare, konstant faldt mellem 2009 og 2011 og derefter voksede i UP. Investeringerne forblev imidlertid på et lavt niveau i UP i forhold til i 2009. Investeringerne i UP blev navnlig foretaget som led i FoU samt for at forbedre og vedligeholde produktionsteknologien og –processen for at øge effektiviteten. Erhvervsgrenen investerede navnlig i nye varetyper, der ikke importeredes fra Kina i samme periode, og som er forsknings- og innovationsintensive.

(260) I modsætning hertil faldt investeringsafkastet med 34 % mellem 2009 og 2012. Det voksede imidlertid konstant før UP, med andre ord voksede det med 293 % mellem 2009 og 2011, men faldt med 186 % i UP i forhold til 2011. Faldet i 2012 er en logisk konsekvens af, at EU-erhvervsgrenen led tab i UP.

(261) For så vidt angår evnen til at rejse kapital, blev det konstateret, at der var en konstant forringelse af EU-erhvervsgrenens evne til at tilvejebringe likviditet til samme vare og dermed en svækkelse af EU-erhvervsgrenens finansielle situation.

### 8. **Konklusion vedrørende skade**

(262) Analysen af EU-erhvervsgrenens situation viser en klar nedadgående tendens for de fleste skadesindikatorer. I en situation med generelt voksende forbrug voksede den samlede produktion i den betragtede periode. Selv om salgsmængderne voksede, faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel i den betragtede periode på grund af en større vækst i forbruget i den periode. Den gennemsnitlige salgspris faldt markant i den betragtede periode og påvirkede alle de finansielle resultatindikatorer negativt, f.eks. rentabiliteten, likviditeten, investeringsafkastet og evnen til at rejse kapital.

(263) I den betragtede periode voksede EU-erhvervsgrenens samlede salgsmængde. Stigningen i EU-erhvervsgrenens salgsmængder blev dog ledsaget af et betydeligt fald i de gennemsnitlige salgspriser og i EU-erhvervsgrenens markedsandel.

(264) Ud fra ovenstående bekræftede undersøgelsen navnlig, at EU-erhvervsgrenens salgspriser lå under produktionsomkostningerne i UP og dermed havde en negativ indvirkning på EU-erhvervsgrenens rentabilitet, som nåede ned på markant negative niveauer i UP.

(265) Kapaciteten udviklede sig imidlertid positivt mellem 2009 og UP. Det forholdt sig desuden sådan, at skønt investeringerne faldt mellem 2009 og UP, voksede de mellem 2011 og UP. Dette skyldes, at de stikprøveudvalgte virksomheder, jf. afdeling D.7.4 ovenfor, fortsatte med at investere i samme vare ved bl.a. at koncentrere sig om varetyper på nichemarkeder, hvortil der endnu ikke er nogen eksport af disse særlige forsknings- og innovationsintensive varetyper fra det pågældende land. Samtidig er det indlysende, at EU-erhvervsgrenen også er nødt til at være i stand til at producere og sælge store mængder af de mere grundlæggende varetyper (som i øjeblikket konkurrerer med den subsidierede import fra Kina) for at kunne sprede de faste omkostninger og opnå stordriftsfordele.

(266) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede den kinesiske regering, at der ikke var sammenhæng i Kommissionens vurdering, da den fastslog, at investeringerne først og fremmest var foretaget inden for FoU, samtidig med at den også hævdede, at kapaciteten var øget i UP i forventning om øget efterspørgsel. Disse udtalelser er ikke usammenhængende, men komplementære: investeringerne i nye varetyper i samme periode førte uvægerligt også til kapacitetsforøgelse. Dertil kommer, at selv om sådanne investeringer faktisk øger EU-erhvervsgrenens omkostninger, er de også en vigtig indikator for, at industrien gør sit bedste for at forblive konkurrencedygtig.

(267) Det kan derfor konkluderes, at EU-erhvervsgrenen ikke blot led væsentlig skade i UP, men også aktivt søgte at mindske sin eksponering for den subsidierede import af den pågældende vare ved at udvikle innovative varer, som endnu ikke importeres fra det pågældende land.

(268) I lyset af ovenstående konkluderes det, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 5.

## E. **ÅRSAGSSAMMENHÆNG**

(269) I henhold til grundforordningens artikel 8, stk. 6 og 7, blev det undersøgt, om den subsidierede import fra det pågældende land havde forvoldt EU-erhvervsgrenen skade i et omfang, der kan betragtes som væsentligt. Andre kendte faktorer end den subsidierede import, der samtidig kunne have forvoldt EU-erhvervsgrenen skade, blev også undersøgt for at sikre, at mulig skade forårsaget af disse andre faktorer ikke blev tillagt den subsidierede import.

### 1. **Virkningerne af den subsidierede import**

(270) Undersøgelsen viste, at den subsidierede import voksede i mængde med 596 % og i markedsandel med 366 % i den betragtede periode. Det bekræftes derfor, at både importmængden og -markedsandelen for den pågældende vare voksede betydeligt i den betragtede periode. Der var et klart tidsmæssigt sammenfald mellem stigningen i den subsidierede import og EU-erhvervsgrenens tab af markedsandele. Med andre ord: Importen voksede betydelig hurtigere end EU-markedet, og EU-producenterne mistede markedsandele til den kinesiske subsidierede import. Undersøgelsen fastslog endvidere, at den subsidierede import underbød EU-erhvervsgrenens priser i UP, jf. afdeling D.4.2 ovenfor.

(271) Undersøgelsen viste, at priserne på den subsidierede import faldt med 27,2 % i den betragtede periode, hvilket førte til endnu større forskelle mellem EU-producenternes og de eksporterende producenters priser. Stillet over for dette betydelige pristryk gjorde EU-erhvervsgrenen sig store bestræbelser for at nedbringe sine produktionsomkostninger. Trods disse bestræbelser tvang de usædvanligt lave priser på den kinesiske import EU-erhvervsgrenen til at sænke sine salgspriser yderligere til urentable niveauer. Efter opstartsfasen i 2009 opnåede EU-producenterne stabile fortjenstniveauer i 2010 og 2011. I UP registrerede EU-producenterne imidlertid betydelige tab.

(272) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede en række interesserede parter Kommissionens konklusion om, at der er en årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led, og den subsidierede import fra Kina. De hævdede, at der ikke er noget sammenfald i tid mellem skaden og den øgede import fra det pågældende land. Dette skyldes, at mellem 2009 og 2011 voksede importen fra Kina betragteligt. Desuden var gennemsnitsprisen på den kinesiske import i 2011 på 4,96 EUR/$m^2$, et beløb tæt på det i 2012 (4,38 EUR/$m^2$).

(273) De samme parter anførte, at konklusionen om, at den skade, EU-erhvervsgrenen led, burde tillægges den kinesiske import i 2012, er i strid med dens konklusioner om, at den kinesiske import angiveligt ikke havde nogen negativ indvirkning året før, selv om den gennemsnitlige importpris var på samme niveau.

(274) Parterne hævdede også, at det tidsmæssige sammenfald mellem den væsentlige skade og den subsidierede kinesiske import ikke kan vurderes ud fra hele den betragtede periode fra 2009 til udgangen af UP uden hensyntagen til de mellemliggende tendenser i denne periode.

(275) Fra begyndelsen af den betragtede periode til udgangen af UP voksede importen med 596 % med en vækst på 321 % i dens markedsandel. Importpriserne faldt med 27,2 % i den betragtede periode.

(276) Det er korrekt, at EU-erhvervsgrenens fortjenstmargen i 2011 kun var en smule mindre end i 2010 på trods af den store stigning i importen fra Kina allerede i 2011. I løbet af 2011 voksede EU-forbruget af solcelleglas imidlertid betydeligt, nemlig med 20,4 % mellem 2010 og 2011, mens importen fra Kina voksede med 150 % i samme periode. I UP faldt forbruget ganske rigtigt med lidt over 19 %, men mængden af kinesisk import voksede med over 35 %. Dette viser klart det tidsmæssige sammenfald mellem den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led i UP, og den stærke vækst i den subsidierede import fra Kina. Desuden tager det logisk set en vis tid, før EU-producenterne mærker nogle af de negative virkninger af den voksende subsidierede import (f.eks. tab af kunder, tab, mindsket investeringsafkast og likviditet osv.). Derfor afvises påstanden.

(277) Kommissionen analyserede også de mellemliggende tendenser i den betragtede periode. Det forhold, at EU-erhvervsgrenen i 2011 faktisk stadig var rentabel, selv om den kinesiske import allerede voksede det år, påvirker ikke den konklusion, at der i UP var et tidsmæssigt sammenfald mellem den skade, EU-erhvervsgrenen led, og den fortsatte vækst i den subsidierede import fra Kina.

(278) I UP faldt forbruget med lidt over 19 %, mens de kinesiske eksporterende producenter:

a) forøgede deres markedsandel med 12,4 procentpoint i forhold til 2011, mens EU-erhvervsgrenens markedsandel faldt med 12,3 procentpoint,

b) øgede mængden af import fra Kina med over 35 % mod et fald på 32 % i EU-erhvervsgrenens salg og

c) nedsatte deres allerede meget lave eksportpriser med over 10 %, underbød EU-erhvervsgrenens priser med op til 26,7 % og dermed bidrog til de tab, EU-erhvervsgrenen led i UP.

(279) Ud fra ovenstående analyse konkluderer Kommissionen, at tilstedeværelsen af subsidieret import og den betydelige vækst i dens markedsandel til priser, der konstant underbød EU-erhvervsgrenens priser, var årsag til den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led.

### 2. **Virkningerne af andre faktorer**

#### 2.1. *Import fra tredjelande*

(280) Importmængden fra andre tredjelande udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 11*

**Import fra tredjelande (1 000 $m^2$)**

| Tredjelande | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Mængde ($m^2$) | 700 | 886 | 1 287 | 1 023 |
| *Indeks* | *100* | *127* | *184* | *146* |
| Markedsandel | 4,2 % | 3,1 % | 3,8 % | 3,7 % |
| *Indeks* | *100* | *74* | *90* | *88* |
| Gennemsnitspris EUR/$m^2$ | 10,50 | 10,09 | 9,60 | 8,40 |
| *Indeks* | *100* | *96* | *91* | *80* |

*Kilde*: Glass for Europe og klagen

(281) Importmængden fra andre tredjelande voksede i den betragtede periode med 46 % i tråd med væksten i EU-forbruget. Dens markedsandel faldt en smule i UP i forhold til i 2011 (3,7 %), men forblev alt i alt stabil i den betragtede periode. Tyrkiet er den næststørste eksportør efter Kina efterfulgt af Indien.

(282) De foreliggende oplysninger vedrørende importen fra alle tredjelande viser, at den gennemsnitlige importpris var højere end den gennemsnitlige kinesiske importpris. Dette gælder også for enhedsprisen pr. bestemt type af den pågældende vare. På den anden side var tredjelandenes gennemsnitlige importpris på niveau med eller højere end EU-erhvervsgrenens gennemsnitspris.

(283) I betragtning af den lave samlede importmængde og -markedsandel fra tredjelande og prisniveauet konkluderer Kommissionen, at importen fra tredjelande ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen led.

2.2. *EU-erhvervsgrenens eksportresultater*

(284) De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportmængde udviklede sig således i den betragtede periode:

*Tabel 12*

**De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportresultater**

| | 2009 | 2010 | 2011 | UP |
|---|---|---|---|---|
| Eksportsalgsværdi (1 000 EUR) | 19 313 | 19 814 | 27 419 | 7 001 |
| *Indeks* | *100* | *103* | *142* | *36* |
| Eksportsalgsmængde (1 000 $m^2$) | 1 460 | 1 713 | 2 708 | 760 |
| *Indeks* | *100* | *117* | *185* | *52* |
| Gennemsnitspris (EUR/$m^2$) | 13,22 | 11,56 | 10,12 | 9,21 |
| *Indeks* | *100* | *87* | *77* | *70* |

*Kilde*: EU-producenternes spørgeskemabesvarelser

(285) De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportsalg voksede mellem 2009 og 2011, men faldt pludseligt i UP med 74 % i værdi og 71,9 % i mængde. Ud fra de stikprøveudvalgte kinesiske eksportørers besvarelser lader dette til at skyldes de meget lave priser på den kinesiske eksport til EU-erhvervsgrenens vigtigste eksportmarkeder (nemlig USA og Canada).

(286) De stikprøveudvalgte EU-producenters eksportsalg udgjorde 20 % af deres samlede salg i mængde i 2009 (i opstartsfasen), i 2010 11 %, og da det var på sit højeste i 2011 kun 14 %. I 2012 skete der et yderligere fald til 5 %.

(287) EU-markedet, der er et af de største i verden, og ikke markeder i tredjelande, er det vigtigste marked for EU-erhvervsgrenen. Da solcelleglas er relativt tungt og skrøbeligt, medfører det ekstraomkostninger, når det transporteres over store afstande (på grund af brud og korrosion). Undersøgelsen bekræftede også, at de svækkede eksportresultater hovedsagelig skyldes konkurrencen fra den kinesiske lavpriseksport også på tredjelandsmarkeder. Derfor kan Kommissionen ikke konkludere, at de stikprøveudvalgte EU-producenters svækkede eksportresultater bryder årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen led.

(288) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede flere parter Kommissionens konklusioner om, at faldet i eksportsalget hos EU-producenterne i stikprøven i UP højst sandsynligt skyldtes meget lave priser på den kinesiske eksport til EU-erhvervsgrenens vigtigste eksportmarkeder (nemlig USA og Canada). De var af den opfattelse, at denne konklusion er uberettiget, da der også fandt eksport sted fra Kina i 2011, og der således ikke er nogen grund til, at denne virkning først skulle være indtrådt i 2012. De var også af den opfattelse, at den egentlige årsag til deres lave eksportsalg var, at EU-erhvervsgrenen ikke var konkurrencedygtig, og når verdensmarkedspriserne faldt, kunne EU-erhvervsgrenen ikke forblive konkurrencedygtig. Derfor hævdede parterne, at faldet i EU-erhvervsgrenens eksportsalg i UP bidrog yderligere til den forvoldte skade.

(289) Kommissionen afviser disse påstande af følgende årsager. EU-markedet er stadig det vigtigste marked for EU-erhvervsgrenen og ikke tredjelandsmarkeder. Desuden kan der kun kompenseres for de supplerende omkostninger ved transport over en afstand (på grund af brud og korrosion), hvis prisniveauet i tredjelande er tilstrækkelig højt.

Dette synes ikke at være tilfældet. Ud fra de oplysninger, som Kommissionen har til rådighed fra spørgeskemabesvarelserne fra de eksporterende producenter i stikprøven, var priserne på den kinesiske eksport til EU-erhvervsgrenens vigtigste eksportmarkeder rent faktisk meget lave og faldt yderligere i UP i forhold til 2011. Dette viser, at EU-erhvervsgrenens svækkede eksportresultater hovedsagelig skyldes de stadig lavere priser på kinesisk eksport også på tredjelandsmarkeder som bekræftet i forbindelse med undersøgelsen.

(290) De samme parter hævdede også, at undersøgelsen vedrørte EU-markedet og ikke gav sig af med at vurdere angiveligt illoyal prisfastsættelse på tredjelandsmarkeder.

(291) Desuden tillagde EU-institutionernes konklusioner, selv ud fra en antagelse af, at de var korrekte, angiveligt den subsidierede import til Unionen skade forårsaget af andre faktorer. Dermed var den kinesiske eksport til tredjelande — angiveligt til lave priser eller subsidieret — ikke den subsidierede import til EU og udgjorde som sådan en anden faktor, hvis skadelige virkninger ikke kunne tillægges den subsidierede import.

(292) Kommissionen afviser denne påstand. Den undersøgte ikke, om priserne på importen fra Kina til tredjelande er dumpingpriser og/eller subsidierede. Den fastslog blot ud fra de eksportpriser til tredjelande, som de eksporterende producenter i stikprøven havde fremlagt, at disse priser har været konstant faldende i de senere år.

(293) I samme ånd analyserede Kommissionen prisfaldet på importen fra Kina til tredjelande som en særskilt faktor og tillagde det ikke den subsidierede import til Unionen. Dette forhold blev kun anvendt som en mulig forklaring på den svækkede eksport fra EU-erhvervsgrenen til dens vigtigste tredjelandsmarkeder ud fra den betragtning, at disse markeder ikke var og aldrig har været de vigtigste markeder for EU-erhvervsgrenen. Selv da EU-erhvervsgrenen var på sit højeste i 2010 og 2011, foregik over 85 % af dens salg på EU-markedet.

(294) Derfor konkluderer Kommissionen, at de stikprøveudvalgte EU-producenters svækkede eksportresultater ikke kan bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen led.

2.3. *Udviklingen i forbruget og kapaciteten*

(295) EU-forbruget voksede som nævnt i afdeling D.3 ovenfor mellem 2009 og UP med 65 %. Det var på sit højeste i 2011, hvor det voksede med 105 % i forhold til niveauet i 2009. EU-erhvervsgrenen var imidlertid ikke i stand til fuldt ud at drage fordel af denne stigning i forbruget. Dens samlede salg voksede betydeligt frem til 2011, men langsommere end markedet. Det faldt derefter også samlet set i UP. Dens markedsandel faldt konstant i den betragtede periode og nåede et fald på 25,7 % i UP i forhold til 2009 (– 15,8 % i forhold til 2011). Derimod voksede både den kinesiske markedsandel og salgsmængde betydeligt, selv da forbruget faldt mellem 2011 og UP, hvilket førte til en vækst på 68,4 % mellem 2011 og UP og en samlet vækst på 321 % i hele perioden. Væksten i den kinesiske import var på 596 % i den betragtede periode.

(296) Da EU-forbruget voksede i den betragtede periode, er dets udvikling af et sådant omfang, at det styrker årsagssammenhængen mellem den voksende subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen led, og forbruget er ikke i sig selv årsag til EU-erhvervsgrenens skade. Desuden var den kinesiske subsidierede import, selv i UP, hvor forbruget faldt, i stand til at øge sin markedsandel yderligere på bekostning af EU-erhvervsgrenen.

(297) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en række parter, at den skade, EU-erhvervsgrenen led, skyldtes faldet i EU-forbruget. Dette er angiveligt den eneste faktor, som syntes at udvise et fald for første gang i 2012, og som skaden med rimelighed kan kædes sammen med, hvorimod den kinesiske import allerede startede i 2011 til priser svarende til priserne i 2012.

(298) Forbruget faldt ganske rigtigt i 2012 i forhold til de tidligere år. Kommissionens analyse løber imidlertid fra begyndelsen af den betragtede periode i 2009 til udgangen af UP, og i denne periode voksede EU-forbruget samlet med 65 %. I den betragtede periode faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel konstant og betydeligt, nemlig med 25,7 % i alt, mens den kinesiske imports markedsandel voksede med 321 %. Væksten i den kinesiske import var på 596 % i den betragtede periode.

(299) Desuden var EU-forbruget i UP stadig på et niveau svarende til det i 2010, mens 2010 som anført i tabel 10 ovenfor var året, hvor EU-erhvervsgrenen opnåede en rimelig fortjeneste. Derfor kan faldet i EU-forbruget i UP ikke i sig selv have ført til det tab, EU-erhvervsgrenen led i UP. Desuden faldt EU-erhvervsgrenens markedsandel med 26,6 % mellem 2010 and 2012, mens den kinesiske imports markedsandel voksede med 318 % i samme periode. Hvis faldet i forbruget i UP endelig skulle have forvoldt den skade, EU-erhvervsgrenen led, skulle faldet også have påvirket den kinesiske import. Dette var imidlertid klart ikke er tilfældet. Tværtimod voksede importen fra Kina i UP betydeligt både med hensyn til mængde og markedsandel.

(300) Ud fra ovennævnte betragtninger afviser Kommissionen denne påstand. Derfor konkluderer Kommissionen, at faldet i forbruget i UP ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen led.

(301) For så vidt angår EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet, jf. tabel 4 ovenfor, fulgte dens vækst klart tendensen i EU-forbrugets vækst frem til udgangen af 2011. Undersøgelsen viste, at den vigtigste årsag til væksten i produktionskapaciteten mellem 2011 og UP på 12,5 % var en virksomheds indtræden på solcelleglasmarkedet. Produktionskapaciteten for alle andre virksomheder på markedet faldt en smule i samme periode. Derfor fulgte tendensen i EU-erhvervsgrenens kapacitetsudvikling alt i alt tendensen i EU-forbruget. Kommissionen er derfor af den opfattelse, at EU-erhvervsgrenens høje produktionskapacitet, som allerede var høj i begyndelsen af den betragtede periode, og som vedblev med at være høj i UP, ikke kunne bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og den skade, EU-erhvervsgrenen led.

(302) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede en række parter, at Kommissionen havde undladt at tage hensyn til den påståede overkapacitet som en væsentlig årsag til skade. I den betragtede periode berettigede væksten i forbruget angiveligt ikke kapacitetsforøgelsen, da EU-erhvervsgrenen oplevede et konstant stort gab mellem produktionskapacitet og forbrug, som efter deres opfattelse ikke er økonomisk levedygtigt. De hævdede endvidere, at det forhold, at der var en ny aktør på markedet mellem 2011 og udgangen af UP bidrog til den forvoldte skade, da dette øgede den indenlandske konkurrence.

(303) Parterne hævdede også, at det faldende EU-forbrug, den voksende produktionskapacitet kombineret med et fald i eksportsalget førte til en lav kapacitetsudnyttelse. Denne lave kapacitetsudnyttelse forårsagede høje faste omkostninger, som efter deres opfattelse alvorligt påvirkede EU-solcelleglasindustrien.

(304) Kommissionen bemærker, at kapacitetsniveauet for den samlede EU-erhvervsgren konstant har været højere end det samlede EU-forbrug i hele den betragtede periode. Dette har imidlertid ikke hindret EU-erhvervsgrenens virksomheder i stikprøven i at opnå fortjeneste i de to år forud for UP, hvorimod de først oplevede betydelige tab på – 14,5 % i UP.

(305) Desuden voksede kapaciteten hos EU-producenterne i stikprøven kun med 4 % mellem 2010 og 2011 og med 2,6 % mellem 2011 og UP, hvilket førte til en beskeden samlet vækst på 6,7 % mellem 2010 og UP.

(306) Derfor forefandtes forskellen mellem forbruget og kapaciteten i hele den betragtede periode og kan, skønt den var lidt større i UP, ikke forklare de voldsomme tab, som virksomhederne i stikprøven oplevede i UP. Derfor afviser Kommissionen påstanden om, at EU-erhvervsgrenens kapacitetsniveau ikke er økonomisk rentabelt.

(307) For så vidt angår argumentet om, at den nye aktør i 2012 bidrog til den skade, EU-erhvervsgrenen led, bemærker Kommissionen, at den nye aktør, selv om den havde en stor kapacitet, havde meget begrænsede produktions- og salgsmængder på omkring 2 % af det samlede EU-salg i UP. Som følge heraf havde dens indtræden på markedet næppe nogen indflydelse på EU-erhvervsgrenens resultat som helhed, bortset fra at den oppustede sidstnævntes kapacitets- og kapacitetsudnyttelsesdata betydeligt. Uden denne virksomheds data faldt kapaciteten hos alle andre EU-producenter nemlig rent faktisk mellem 2011 og 2012.

(308) Undersøgelsen bekræftede heller ikke, at solcelleglasindustrien er stærkt påvirket af faste omkostninger. De gennemsnitlige faste omkostninger for EU-producenterne i stikprøven lå nemlig på 25-35 % af de samlede produktionsomkostninger i UP. I de foregående år — 2010 og 2011 — var procentandelen for de faste omkostninger lidt lavere, men stadig på samme niveau. Dette viser klart, at den høje kapacitet i UP naturligvis havde en

indvirkning på produktionsomkostningerne, men dens indvirkning var ikke betydelig og kan ikke kan forklare de store tab i UP, navnlig i forhold til den fortjeneste, der blev opnået i de foregående år. Desuden faldt kapacitetsudnyttelsen hos EU-producenterne i stikprøven i forhold til de foregående år, men lå stadig på 65 % i UP.

(309) Endelig tog Kommissionen også i sin analyse hensyn til, at den etablerede kapacitet kan tilpasses til produktion af andre typer glas, der ikke er omfattet af denne undersøgelse. Også på grund af dette element er Kommissionen derfor uenig med den interesserede part i, at den store kapacitet ikke er økonomisk bæredygtig.

(310) I lyset af ovenstående afviser Kommissionen de påstande, der blev fremsat af parterne, og gentager, at udviklingen i forbruget, kapaciteten og kapacitetsudnyttelsen i den betragtede periode analyseret både separat og kumulativt ikke kan bryde den konstaterede årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led, og den subsidierede import.

2.4. *Tendenser for solcellemoduler*

(311) Ifølge de oplysninger, som Kommissionen råder over [1], går 80-85 % af salget af solcelleglas til producenter af solcellemoduler (fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og fotovoltaiske tyndfilmsmoduler), og omkring 15-20 % af salget går til producenter af flade solfangere, der producerer varmt vand. De tendenser, der konstateres for solcellemoduler, har derfor en vigtig indvirkning på forbruget af solcelleglas.

(312) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede to parter, at ud over udviklingen i forbruget af den pågældende vare skyldtes den skade, EU-erhvervsgrenen led, også faldet i forbruget af solcellemoduler og de tab, som denne erhvervsgren led i slutningen af 2011/begyndelsen af 2012. Virkningen af solpanelproducenternes alvorlige finansielle vanskeligheder på solcelleglasmarkedet begyndte angiveligt at manifestere sig i slutningen af 2011 og i 2012 på grund af den nødvendige tidsforskydning mellem de to begivenheder.

(313) Forbruget af solcellemoduler voksede konstant i samme periode, dvs. 2009-2012, og selv om der var et fald i 2012, var forbruget fortsat 221 % højere end i 2009 og 44 % højere end i 2010 [2]. Det konstateredes desuden, at selv om efterspørgslen efter moduler i Unionen oprindeligt blev affødt af finansielle støtteordninger, navnlig faste afregningspriser, kunne det ikke konkluderes, at nedskæringerne i de faste afregningspriser (slutningen af 2011, begyndelsen af 2012) havde brudt årsagssammenhængen mellem den subsidierede import og skaden [3]. Dette skyldtes, at efterspørgslen efter solcellemoduler fortsat var relativt høj i samme periode, dvs. 2009-2012.

(314) Forbruget af solcellemoduler og dermed efterspørgslen efter solcelleglas var derfor fortsat højt i den betragtede periode. Det mindre fald i 2012 kan ikke i sig selv betragtes som en faktor af en sådan art, at den kan bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import fra Kina og den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led.

(315) Da efterspørgslen efter solcellemoduler fortsat var relativt høj i perioden 2009-2012, og efterspørgslen efter solcelleglas voksede med 65 % i samme periode, kan indvirkningen på solcelleglasforbruget af solmodulproducenternes forværrede finansielle situation i slutningen af 2011/begyndelsen af 2012 således heller ikke i sig selv betragtes som en faktor af en sådan art, at den kan bryde årsagssammenhængen mellem den subsidierede import af solcelleglas fra Kina og den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led.

(316) Ud fra ovenstående bekræfter Kommissionen, at udviklingen i forbruget af solcellemoduler ikke i sig selv kan betragtes som en faktor af en sådan art, at den kan bryde den konstaterede årsagssammenhæng mellem den subsidierede import fra Kina og den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led.

[1] Klagerens oplysninger krydstjekket med EU-producenters spørgeskemabesvarelser.

[2] Tabel 1-a og 1-b i betragtning 108 i Kommissionens forordning (EU) nr. 513/2013 af 4. juni 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina og om ændring af forordning (EU) nr. 182/2013 om registrering af importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler og wafere) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 152 af 5.6.2013, s. 5) (»solpanelforordningen om midlertidig told«). I henhold til betragtning 20 ff. i solpanelforordningen om midlertidig told er den vare, der er omfattet af nævnte undersøgelse fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium og celler og wafere af den type, der benyttes i fotovoltaiske moduler eller paneler af krystallinsk silicium. Fotovoltaiske tyndfilmsmoduler er derfor ikke genstand for nævnte undersøgelse, og forbruget heraf er ikke omfattet.

[3] Jf. betragtning 107 ff. i solpanelforordningen om midlertidig told. Konklusionerne i betragtning 107-109 i solpanelforordningen om midlertidig told blev bekræftet i betragtning 245-265 i Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1238/2013 af 2. december 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Folkerepublikken Kina (EUT L 325 af 5.12.2013, s. 1).

### 3. **Konklusion**

(317) Undersøgelsen har etableret en årsagssammenhæng mellem den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led, og den subsidierede import fra Kina. Kommissionen analyserede andre mulige årsager til skaden som f.eks. importen fra andre tredjelande, EU-erhvervsgrenens eksportresultater, ændringer i forbrugs- og produktionskapacitetsmønstre eller markedssituationen for visse brugere af den pågældende vare. Ingen af dem, analyseret både individuelt og kumulativt, var af en sådan art, at de kunne bryde den konstaterede årsagssammenhæng mellem den subsidierede import fra Kina og den væsentlige skade, EU-erhvervsgrenen led.

(318) Ud fra ovenstående analyse, hvor der blev behørigt sondret mellem virkningerne af alle de kendte faktorer på EU-erhvervsgrenens situation og den subsidierede imports skadelige virkninger, konkluderes det, at den subsidierede import fra det pågældende land har forvoldt EU-erhvervsgrenen væsentlig skade, jf. grundforordningens artikel 8, stk. 6.

(319) Efter UP har en række EU-solcelleglasproducenter offentligt meddelt ophør af produktionsprocesser, hvilket uundgåeligt har gjort en betydelig del af driftskapaciteten til uudnyttet kapacitet. Dette styrker yderligere den ovenfor konstaterede årsagssammenhæng og viser, hvor ødelæggende en virkning den subsidierede import har på EU-erhvervsgrenen.

## F. **UNIONENS INTERESSER**

(320) Kommissionen undersøgte, jf. grundforordningens artikel 31, om det trods konklusionen om skadelig subsidiering klart ikke var i Unionens interesse at vedtage foranstaltninger i dette tilfælde. Analysen af Unionens interesser blev foretaget ud fra en vurdering af alle de forskellige involverede parters interesser, herunder EU-erhvervsgrenen, importørerne, råvareleverandørerne og brugerne af den pågældende vare.

### 1. **EU-erhvervsgrenens interesser**

(321) EU-erhvervsgrenen beskæftigede omkring 860 personer direkte i UP i forbindelse med produktion og salg af samme vare. Undersøgelsen fastslog, at EU-erhvervsgrenen har lidt væsentlig skade som følge af den subsidierede import fra det pågældende land i UP. En række EU-producenter blev allerede tvunget til at lukke deres produktionsanlæg, mens andre gik konkurs ([1]). Uden foranstaltninger forekommer en yderligere forringelse af EU-erhvervsgrenens økonomiske situation meget sandsynlig.

(322) Det forventes, at indførelsen af antisubsidietold vil bringe den fordrejning af handelen, som skyldes skadelig subsidiering, til ophør, genskabe en situation med effektiv konkurrence på EU-markedet og sætte EU-erhvervsgrenen i stand til at tilpasse priserne på samme vare, så de afspejler produktionsomkostningerne, og samtidig forbedre sin rentabilitet. Det kan også forventes, at indførelsen af foranstaltninger ville gøre det muligt for EU-erhvervsgrenen at genvinde i det mindste en del af den markedsandel, den mistede i den betragtede periode, med positive virkninger for dens samlede økonomiske situation.

(323) Derudover burde EU-erhvervsgrenen være i stand til at få bedre adgang til kapital og til at foretage yderligere investeringer i FoU og innovation på markedet for solcelleglas.

(324) Endelig er det sandsynligt, at de EU-producenter, der blev tvunget til at indstille produktionen som følge af presset fra den kinesiske subsidierede import, ville kunne genoptage deres erhvervsaktiviteter. Med dette scenarie ville ikke blot de eksisterende arbejdspladser blive sikret, men der ville også være en rimelig udsigt til yderligere produktionsudvidelse og øget beskæftigelse.

(325) Hvis der ikke indføres foranstaltninger, forventes der yderligere tab af markedsandele med en yderligere forværring af EU-erhvervsgrenens rentabilitet til følge. Dette ville ikke være bæredygtigt på kort til mellemlangt sigt. Ud over det store antal EU-producenter, der allerede var blevet tvunget ud af markedet, kunne andre producenter derfor risikere at gå konkurs, hvilket på kort til mellemlangt sigt sandsynligvis ville føre til EU-erhvervsgrenens forsvinden med deraf følgende betydelig indvirkning på de nuværende job.

(326) Det konkluderes derfor, at det ville være i EU-erhvervsgrenens interesse, at der indføres antisubsidietold.

([1]) Se f.eks.: http://www.lesoir.be/421477/article/actualite/fil-info/fil-info-economie/2014-02-07/agc-confirme-l-arret-du-verre-solaire-roux from 7 February 2014.; http://www.pv-magazine.com/news/details/beitrag/centrosolar-glas-must-declare-insolvency_100013055/#axzz2tDr5dhxV from 16 October 2013.

2. **Ikke forretningsmæssigt forbundne importørers og forhandleres interesser**

(327) For de to samarbejdsvillige importører bestod den vigtigste erhvervsaktivitet i handel med den pågældende vare. De havde begge diversificerede kilder til den pågældende vare, dvs. at de ikke kun købte af Kina, men også af Unionen og af tredjelande.

(328) Det blev hævdet, at indførelsen af foranstaltninger over for den pågældende vare ville påvirke importørernes erhvervsaktiviteter negativt. For det første bør indførelsen af told ikke føre til, at der slet ikke importeres fra Kina. For det andet forholder det sig således, at selv om det kan forventes, at indførelsen af foranstaltninger kan få en negativ indvirkning på den økonomiske situation hos de importører, der udelukkende eller overvejende importerer fra Kina, kan importørerne i lyset af muligheden for at købe fra tredjelande om nødvendigt forventes at være fleksible og finde nye forsyningskilder.

(329) Det konkluderes derfor, at indførelsen af foranstaltninger på det foreslåede niveau kan få en vis negativ indvirkning på situationen hos de ikke forretningsmæssigt forbundne importører af den pågældende vare, men at denne indvirkning afbødes af det forhold, at importører og forhandlere kan anvende andre forsyningskilder både fra tredjelande og EU-erhvervsgrenen — og sidstnævnte har kapacitet til at øge sin produktion — og at den under alle omstændigheder ikke ville overskygge den positive indvirkning på de øvrige parter.

3. **Råvareleverandørernes interesser**

(330) Der var ingen råvareleverandører, der samarbejdede i forbindelse med undersøgelsen. I mangel af oplysninger fra disse leverandører var der ingen dokumentation for, at indførelsen af foranstaltninger ville være i strid med disse parters interesser.

4. **Brugernes interesser**

(331) Alle de brugere, der besvarede spørgeskemaet, er producenter af solcellemoduler og/eller solfangere. Tre brugere går ind for indførelse af antisubsidietold og hævder, at EU-erhvervsgrenen producerer solcelleglas af en bedre kvalitet, som de kinesiske virksomheder ikke altid kan levere. Derimod var tre andre brugere imod indførelse af antisubsidieforanstaltninger. Disse brugere forventer, at indførelsen af antisubsidietold ville få en negativ indvirkning på deres forretninger. De forventer, at de ikke vil kunne vælte prisstigningerne over på de endelige forbrugere på grund af den vanskelige situation i erhvervsgrenen for solcellemoduler.

(332) I henhold til de oplysninger, som brugerne fremlagde, udgør solcelleglas kun omkring 6-8 % af de samlede omkostninger til solcellemoduler. Solcelleglas udgør således kun en begrænset del af omkostningerne og af den endelige værdi af solcellemoduler. Desuden kan det anslås, at hvis der indføres antisubsidietold på solcelleglas importeret fra Kina, ville indvirkningen på de samlede omkostninger til solcellemoduler blive på under 1 %. Dette skyldes især, at de samarbejdsvillige brugere køber betydelige mængder solcelleglas af EU-producenterne.

(333) Derfor vil en mulig indførelse af antisubsidietold højst sandsynlig øge priserne på råvarer til solcellemoduler en smule i forhold til det kontrafaktiske scenarie uden told, men den forventes ikke at få en betydelig negativ indvirkning på omkostningerne og de endelige priser i EU-erhvervsgrenen for solcellemoduler.

(334) En række brugere har desuden allerede andre forsyningskilder såsom Tyrkiet og Indien, som ikke ville blive negativt påvirket af indførelse af antisubsidietold. Andre brugere kan også skifte forsyningskilder og foretage deres indkøb enten i tredjelande eller hos EU-erhvervsgrenen.

(335) Ud fra ovenstående afviste Kommissionen argumenterne fra en række brugere imod indførelsen af foranstaltninger.

5. **Konkurrenceaspekter**

(336) En importør hævdede, at da en række EU-producenter deltog i et verdensomspændende kartel for planglas (solcelleglas indgår heri) og fik en bøde af Europa-Kommissionen i 2007, bruger de antisubsidietolden som et middel til at genvinde de tab, de led på bøderne for kartelvirksomhed og som følge af tabet af markedsandele i Unionen. Hvis adgangen til EU-markedet desuden begrænses ved hjælp af antisubsidietold, får EU-producenterne stærkere incitamenter til at indgå i kartelvirksomhed eller anden konkurrencegrænsende adfærd i forbindelse med varer, der ikke kan sælges i store mængder som f.eks. møbelvarer.

(337) Disse argumenter burde afvises. For det første bemærker Kommissionen, at kartellet ophørte med at fungere i 2007. Derfor havde den tidligere kartelvirksomhed ingen indvirkning på erhvervsgrenen i den betragtede periode. For det andet indgik ingen af EU-producenterne i stikprøven i kartellet, ej heller nogen af de nuværende EU-producenter med den største salgsmængde. For det tredje forventes den mulige indførelse af antisubsidietold ikke at få nogen indvirkning på EU-erhvervsgrenens konkurrenceadfærd, dels fordi dette ikke vil ændre EU-markedets struktur, og dels fordi virksomhederne har en generel forpligtelse til at opfylde EU's og de nationale gældende konkurrenceregler, uanset om der indføres told eller ej.

(338) En importør hævdede desuden, at indførelsen af told ville få en negativ indvirkning på EU-markedet for antirefleksbehandling af solcelleglas. Dette marked, som importøren identificerede som et beslægtet marked, domineres angiveligt af EU-producenterne, og indførelsen af foranstaltninger ville styrke deres position på bekostning af de konkurrerende leverandører af antirefleksbehandling. Det blev endvidere fremført, at importørerne havde vanskeligt ved at opnå ordrer fra EU-producenterne eller ved at få leveret disse ordrer inden for en rimelig frist og til rimelige priser.

(339) Markedet for antirefleksbehandling indgår i undersøgelsen og er ikke et beslægtet marked. Undersøgelsen viste, at EU-producenterne i UP faktisk stadig var konkurrencedygtige på dette nichemarked trods deres forholdsvis højere priser, da markedet betragter deres antirefleksbehandlede varer som havende en kvalitetsfordel. Der blev dog ikke fremlagt dokumentation for, at EU-erhvervsgrenen ikke ville være i stand til at efterkomme en mulig øget efterspørgsel efter antirefleksbehandlet solcelleglas. Derfor bør det argument afvises.

(340) For så vidt angår påstandene om, at EU-producenterne har afvist levering af ordrer eller rettidig levering til rimelige priser, er det helt op til den enkelte producent at vælge sin forretningsstrategi, i det omfang producenten eller producenterne ikke alene eller sammen indtager en dominerende position på det relevante marked. Der er tilstrækkelig konkurrence på EU-markedet til at skifte leverandør og/eller bruge flere leverandører. Derfor bør det argument også afvises.

### 6. **Konklusion vedrørende Unionens interesser**

(341) På baggrund af ovenstående konkluderedes det, at det ud fra en samlet vurdering af alle de forskellige interesser af hensyn til Unionens interesser er nødvendigt at indføre endelige foranstaltninger over for importen af solcelleglas med oprindelse i Kina.

## G. **UDLIGNINGSFORANSTALTNINGER**

(342) I betragtning af konklusionerne vedrørende subsidiering, skade, årsagssammenhæng og Unionens interesser bør der indføres endelige udligningsforanstaltninger for at hindre, at den subsidierede import forvolder EU-erhvervsgrenen yderligere skade.

### 1. **Skadestærskel**

(343) Med henblik på at fastlægge niveauet for disse foranstaltninger blev der taget hensyn til de konstaterede subsidiemargener og, hvilket toldbeløb der er nødvendigt for at afhjælpe den skade, som EU-producenterne har lidt, uden at overstige de konstaterede subsidiemargener.

(344) Ved beregningen af det toldbeløb, som er nødvendigt for at afhjælpe virkningerne af den skadelige subsidiering, blev det fastslået, at enhver foranstaltning bør give EU-erhvervsgrenen mulighed for at dække sine produktionsomkostninger og opnå en fortjeneste før skat på salget af samme vare i Unionen, som det med rimelighed kunne forventes af erhvervsgrenen på normale konkurrencevilkår, dvs. en situation uden subsidieret import.

(345) En fortjenstmargen på 8,3 % af omsætningen betragtes som et passende minimum, som EU-erhvervsgrenen kunne have forventet at opnå i en situation uden den skadelige subsidierede import. Denne fortjenstmargen er baseret på de stikprøveudvalgte EU-producenters gennemsnitlige fortjeneste i 2010, hvor importen af den pågældende vare stadig var begrænset og derfor endnu ikke kunne have fordrejet de normale konkurrencevilkår.

(346) På dette grundlag blev der beregnet en ikke skadevoldende pris for EU-erhvervsgrenen på samme vare. Den ikke skadevoldende pris blev fastsat ved at lægge ovennævnte fortjenstmargen på 8,3 % til produktionsomkostningerne i UP for EU-producenterne i stikprøven.

(347) Den nødvendige prisstigning blev derefter fastlagt ud fra en sammenligning af de stikprøveudvalgte samarbejdsvillige kinesiske eksporterende producenters vejede gennemsnitlige importpris, som fastsat i forbindelse med underbudsberegningerne og behørigt justeret for importomkostninger og told, og de stikprøveudvalgte EU-producenters vejede gennemsnitlige ikke skadevoldende pris på samme vare ved salg på EU-markedet i UP. Enhver forskel i forbindelse med denne sammenligning blev derefter udtrykt i procent af den vejede gennemsnitlige cif-importværdi.

(348) Efter fremlæggelsen af oplysninger anfægtede en part den fortjenstmargen, der blev anvendt som målfortjeneste. Denne anførte, at Kommissionen burde tage hensyn til alle andre faktorer, der påvirkede rentabiliteten i UP. Denne hævdede, at den rimelige målfortjeneste ikke kunne være højere end 5 %.

(349) Kommissionen afviser denne påstand af følgende årsager. Den anvendte målfortjeneste er ikke baseret på skøn, men på en reel fortjeneste, som EU-erhvervsgrenen opnåede forud for den konkurrencefordrejning, der forårsagedes af den kinesiske subsidierede import. Kommissionen finder, at dette er en rimelig fortjeneste, og har også

taget hensyn til, at markedssituationen ikke var væsentligt anderledes end i UP, bortset fra indvirkningen af den kinesiske subsidierede import. Denne parts udtalelse i den forbindelse om, at forbruget i 2010 var meget højere end i 2012, er faktuelt forkert. Som anført i afdeling E.2.3 ovenfor var forbruget i 2010 på et niveau svarende til niveauet i 2012. I 2010 opbyggede EU-erhvervsgrenen også kapacitet med henblik på den forventede stærkt stigende efterspørgsel, hvilket påvirkede dens fortjeneste negativt det pågældende år. Endelig er den foreslåede målfortjeneste på 5 % vilkårlig, da den ikke er baseret på data eller faktiske beregninger, og afvises derfor.

2. **Foranstaltninger**

(350) Ud fra ovenstående og i overensstemmelse med grundforordningens artikel 15 bør der indføres en endelig udligningstold på importen af solcelleglas med oprindelse i Kina på niveauet for enten subsidiemargenen eller skadesmargenen, afhængigt af hvad der er lavest, i henhold til reglen om den lavest mulige told. I det foreliggende tilfælde bør toldsatsen derfor fastsættes på samme niveau som den konstaterede subsidiemargen.

(351) I betragtning af den udbredte samarbejdsvilje blandt de kinesiske eksporterende producenter blev tolden for »alle andre virksomheder« fastsat på niveauet for den højeste told, der ville blive pålagt de virksomheder, der indgik i stikprøven, eller som var samarbejdsvillige i forbindelse med undersøgelsen. Tolden for »alle andre virksomheder« pålægges de virksomheder, som ikke var samarbejdsvillige i forbindelse med undersøgelsen.

(352) For de samarbejdsvillige kinesiske virksomheder, som ikke indgik i stikprøven, og som er opført i bilaget, fastsættes den endelige told til det vejede gennemsnit af satserne for de stikprøveudvalgte virksomheder.

(353) Ud fra ovenstående fastsættes toldsatserne således:

| Virksomhedens navn | Subsidiemargen | Skadesmargen | Udligningstold |
|---|---|---|---|
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 3,2 % | 39,3 % | 3,2 % |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 17,1 % | 26,2 % | 17,1 % |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 12,8 % | 42,1 % | 12,8 % |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 16,7 % | 17,1 % | 16,7 % |
| Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilag I | 12,4 % | 33,2 % | 12,4 % |
| Alle andre virksomheder | 17,1 % | 42,1 % | 17,1 % |

(354) Ovennævnte udligningsforanstaltninger er fastlagt i form af værditold, dvs. i forhold til værdien af importen.

(355) De individuelle udligningstoldsatser for de virksomheder, der er nævnt i denne forordning, blev fastlagt ud fra konklusionerne i nærværende undersøgelse. De afspejler derfor den situation, der blev konstateret i forbindelse med undersøgelsen, for så vidt angår de pågældende virksomheder, der blev udtaget til stikprøven, hvor gennemsnittet af de toldsatser, de blev pålagt, fandt anvendelse på de samarbejdsvillige virksomheder, som ikke indgik i stikprøven.

(356) Disse toldsatser finder (i modsætning til den landsdækkende told for »alle andre virksomheder«) udelukkende anvendelse på import af varer med oprindelse i det pågældende land og fremstillet af virksomhederne og således af de nævnte specifikke retlige enheder. Importerede varer, der er fremstillet af andre virksomheder, som ikke udtrykkeligt er nævnt i artikel 1, herunder enheder, som er forretningsmæssigt forbundet med de udtrykkeligt nævnte, kan ikke være omfattet af disse satser, men er underlagt toldsatsen for »alle andre virksomheder«.

(357) Alle anmodninger om anvendelse af en individuel virksomhedsspecifik udligningstoldsats (f.eks. efter ændring af den pågældende enheds navn eller etablering af nye produktions- eller salgsenheder) bør omgående indgives til Kommissionen med alle relevante oplysninger, især om ændringer i virksomhedens aktiviteter i forbindelse med produktion, hjemmemarkeds- og eksportsalg i tilknytning til f.eks. den pågældende navneændring eller den pågældende ændring i produktions- og salgsenheder. Forordningen vil i givet fald blive ændret i overensstemmelse hermed ved en ajourføring af listen over virksomheder, der er omfattet af individuelle toldsatser.

(358) For at sikre korrekt håndhævelse af udligningstolden bør resttoldsatsen ikke blot finde anvendelse på de ikke samarbejdsvillige eksporterende producenter, men også på de producenter, der ikke eksporterede til Unionen i UP, undtagen hvis de var samarbejdsvillige i forbindelse med undersøgelsen.

(359) Efter fremlæggelsen af oplysninger hævdede klageren, at antidumping- og udligningsforanstaltninger i form af en værditold ikke var effektive, og anmodede Kommissionen om at indføre foranstaltninger i form af en mindsteimportpris (»MIP«). Desuden foreslog en række brugere også en MIP. De grunde, som parterne fremsatte, og de grunde, som Kommissionen havde til at afvise disse anmodninger, er omhandlet i betragtning 144-168 i Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 470/2014 ([1]) (»forordningen om endelig antidumpingtold«).

(360) Efter fremlæggelsen af oplysninger tilbød de tre eksporterende producenter i stikprøven samt Henan Yuhua pristilsagn i form af MIP'er. Kommissionen afviste de foreslåede tilsagn af de grunde, der er beskrevet i betragtning 172-179 i forordningen om endelig antidumpingtold.

(361) Foranstaltningerne i denne forordning er i overensstemmelse med udtalelse fra det udvalg, der er nedsat ved grundforordningens artikel 25, stk. 1 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Der indføres en endelig udligningstold på importen af solcelleglas bestående af hærdet planglas af natronkalk med et jernindhold på under 300 ppm, en soltransmission på over 88 % (målt i henhold til AM1,5 300-2 500 nm), en varmebestandighed på indtil 250 °C (målt i henhold til EN 12150), en temperatursvingningsmodstand på Δ 150 K (målt i henhold til EN 12150) og en mekanisk modstandsdygtighed på 90 $N/mm^2$ eller mere (målt i henhold til EN 1288-3), i øjeblikket henhørende under KN-kode ex 7007 19 80 og med oprindelse i Folkerepublikken Kina. Antirefleksbehandlet solcelleglas (behandlet på en eller to sider) henhører under Taric-kode 7007 19 80 19, og solcelleglas, der ikke er antirefleksbehandlet, henhører under Taric-kode 7007 19 80 11.

2. Udligningstoldsatserne fastsættes til følgende af nettoprisen frit Den Europæiske Unions grænse, ufortoldet, for den i stk. 1 omhandlede vare, som fremstilles af de virksomheder, der er opført i tabellen:

| Virksomhed | Udligningstold | Taric-tillægskode |
|---|---|---|
| Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd | 3,2 % | B943 |
| Zhejiang Hehe Photovoltaic Glass Technology Co., Ltd | 17,1 % | B944 |
| Zhejiang Jiafu Glass Co., Ltd; Flat Solar Glass Group Co., Ltd; Shanghai Flat Glass Co., Ltd | 12,8 % | B945 |
| Henan Yuhua New Material Co., Ltd | 16,7 % | B946 |
| Andre samarbejdsvillige virksomheder, der er opført i bilag I | 12,4 % | |
| Alle andre virksomheder | 17,1 % | B999 |

3. Anvendelsen af de individuelle udligningstoldsatser, der er fastsat for de virksomheder, som er nævnt i stk. 2, er betinget af, at der over for medlemsstaternes toldmyndigheder fremlægges en gyldig handelsfaktura, der overholder kravene i bilag II. Hvis en sådan faktura ikke fremlægges, anvendes den told, der gælder for »Alle andre virksomheder«.

4. De gældende bestemmelser vedrørende told finder anvendelse, medmindre andet er fastsat.

*Artikel 2*

Hvis en ny eksporterende producent i Folkerepublikken Kina over for Kommissionen fremlægger tilstrækkelig dokumentation for, at:

— denne ikke har eksporteret den vare, der er beskrevet i artikel 1, stk. 1, til Unionen i undersøgelsesperioden (1. januar 2012 til 31. december 2012)

— denne ikke er forretningsmæssigt forbundet med nogen af de eksportører eller producenter i Folkerepublikken Kina, som er genstand for de ved denne forordning indførte foranstaltninger

([1]) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 470/2014 af 13. maj 2014 om indførelse af en endelig antidumpingtold og om endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af solcelleglas med oprindelse i Folkerepublikken Kina (Se side 1 i denne EUT).

— denne faktisk har eksporteret den pågældende vare til Unionen efter den undersøgelsesperiode, hvorpå foranstaltningerne er baseret, eller har indgået en uigenkaldelig kontraktmæssig forpligtelse til at eksportere en væsentlig mængde til Unionen

kan artikel 1, stk. 2, ændres ved at tilføje den nye eksporterende producent til de samarbejdsvillige virksomheder, der ikke indgik i stikprøven, og derfor er omfattet af den vejede gennemsnitlige toldsats på 12,4 %.

*Artikel 3*

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 2014.

*På Kommissionens vegne*
José Manuel BARROSO
*Formand*

*BILAG I*

| Navn | Taric-tillægskode |
|---|---|
| Avic Sanxin Sol-Glass Co. Ltd and Avic (Hainan) Special Glass Material Co., Ltd | B949 |
| Wuxi Haida Safety Glass Co., Ltd | B950 |
| Dongguan CSG Solar Glass Co., Ltd | B951 |
| Pilkington Solar Taicang Limited | B952 |
| Novatech Glass Co., Ltd | B954 |

*BILAG II*

Den gyldige handelsfaktura, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, skal udstedes med angivelse af følgende:

1. Navn på og stilling for den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.
2. Følgende erklæring:

   »Undertegnede bekræfter, at de [antal $m^2$] solcelleglas, der er solgt til eksport til Den Europæiske Union, og som er omfattet af denne faktura, blev fremstillet af [virksomhedens navn og adresse] [Taric-tillægskode] i Folkerepublikken Kina. Jeg erklærer, at oplysningerne i denne faktura er fuldstændige og korrekte.«
3. Dateret og underskrevet af den ansatte i den enhed, der har udstedt handelsfakturaen.